

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY

Рекламно-Адміністративна
"Свобода", 30 Montgomey St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНІОСОУ: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXVI. Ч. 3. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК. П'ЯТНИЦЯ, 5-го СІЧНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, JANUARY 5, 1979 No. 3. VOL. LXXXVI.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! — СЛАВІТЕ ЙОГО!

УКРАЇНСЬКІ СЛАВІСТИ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ НА З'ЇЗДІ АМЕРИКАНСЬКОЇ АСОЦІАЦІЇ ВИКЛАДАЧІВ СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВ

Нью-Йорк (С. Фокс). — На річному З'їзді Американської Асоціації Викладачів Слов'янських і Східноєвропейських Мов, який відбувся в дні 27-29-го грудня 1978 року в Нью-Йорку в готелі Рузвельт, при Медісон-сквер-і-45-й вулиці, прочитано декілька доповідей на українську тематику, створено секцію українських студій та комітет оборони українського шкільництва в Україні на форумі Американської Асоціації Викладачів.

Конференція Міжнародного Товариства ім. І. Франка

У рамках річного З'їзду Американської Асоціації Викладачів Слов'янських і Східноєвропейських Мов (AATSEEL) влаштовано Конференцію Міжнародного Товариства ім. Івана Франка, на якій д-р Луї Шейн, професор Мексиканського університету в Гамільтоні /Канада/ промовляв на тему "Релігійний світогляд І. Франка" (розглядаючи Святе писмо, Євангелію, Писання Апостолів, поезію та суспільні праці Франка); д-р Леонід Рудницький, професор Ля Саль коледжу в Філадельфії подав привітальне навітлення про "Застосування німецьких літературних теорій у поемі Франка „Панські жарты“, а мгр Адам Гнід, Бріджтон Гай Скул прочитав зразки свого перекладу „Панських жартів“ і „Мойсея“ Франка, Конференцію керував головою Товариства д-р Дмитро Шогрин, професор Іллінойсь-

кого університету, в якій взяло участь 48 осіб.

Наступну Конференцію Товариства підготував д-р Богдан Чопик, яка відбувається в Сан-Франциско.

Міжнародне Товариство ім. Івана Франка створено в 1976 році на З'їзді Американської Асоціації Викладачів Слов'янських і Східноєвропейських Мов у Нью-Йорку. Першим головою обрано д-ра Ярослава Рудницького, а перша Конференція відбулася в 1977 році в Чикаго. Тут укомплектувалася Управа в складі: д-р Дмитро Шогрин, Іллінойський університет — голова, д-р Ольга Орехва (білоруска), Південний Іллінойський університет — заступник, д-р Богдан Чопик, університет Юта — секретар, члени: д-р Альберт Кіпа, Мюленберг коледж-д-р Уїзі Марван (чех), Монаш університет (Австралія), д-р Ашер Вілчер (жид) університет Єрусалиму, д-р Леонід Рудницький, Ля Саль коледж.

Характер Товариства — міжнародний. Патрон — Анна Франко-Ключко, дочка Івана Франка.

Інші доповіді на українську тему

Також у п'ятницю, 29-го грудня під час сесії „Південна, західна, східнослов'янська і східноєвропейська література“, якою провадив проф. Зенон Кук, доповідав проф. Волтер Смирнів про О. Бердника — „Тема людини і Бога в науковій белетристиці Олеса“ (Закінчення на стор. 7)

В Ньюарку помер св. п. Андрій Мицько - голова КПС

Ньюарк, Н. Дж. — У середу, 3-го січня 1979 року тут помер на 57-му році життя св. п. Андрій Зенон Мицько, голова Крайової Пластової Старшини, колишній воїн УПА і відомий суспільно-громадський діяч.

Покійний народився 5-го листопада 1922 р. в Полонії коло Сянока на українських землях Лемківщини. Пластувати почав в Самборі у 1942 р.; від 1945-47 воював в рядах легендарної Української Повстанської Армії під проводом ген. хор. Романа Шухевича — Тараса Чупринки. Прибувши з рейдуючими частинами на Захід в 1947 р. зі сотнею Громенка, працював у Пласті в табірні Міттенвальд, Долішня Баварія. У ЗСА на протязі 10-ти років проводив „Лісову Школу“ (вишкіл інструкторів) і працював на різних становищах у Пласті понад 20 років; був діловодом КПС, а останню, аж до часу своєї смерті, головою цієї відомої і активної молодечої організації. Був членом 3-го Куреня УПС „Лісові Чорти“.

Перебуваючи в Україні займав становище районного провідника ОУН-УПА на Закарпатті.

Панахиду за спокій душі

ПАМ'ЯТАЙТЕ САМІ ТА ПРИГАДАЙТЕ ІНШИМ

Іміграційна й Натуралізаційна Служба пригадує всім мешканцям ЗСА, які не є американськими громадянами, що вони протягом січня зобов'язані зареєструватися, зголосивши свої адреси цій Службі. Формуляри можна одержати в кожному поштово-уряді, а також у всіх бюро Іміграційної й Натуралізаційної Служби.

СЛАНЬ ДОБРИМ ОКОМ О БОЖИЙ СИНУ
НА НАШУ ЗЕМЛЮ, НА УКРАЇНУ.

Малюнок Л. Денисенка

СНЕГІРЬОВА ОСТАТОЧНО ЗАМУЧИЛИ НА СМЕРТЬ: ПОМЕР „ПІД ОПІКОЮ“ КГБ В КИЄВІ 28 ГРУДНЯ

Москва. — Гелія Снегір'ова, 51-літньої української письменниці-дисидентки, відомого зокрема її „відкритого листа“ — звернення до президента Картера із закликом до „твердості“ у зв'язках з „Зеленими Стійтв Америки“ з СРСР, померла в Києві „під опікою“ КГБ 28-го грудня 1978-го року — інформувало агентство Ройтерса на підставі відомостей з дисидентських джерел. У повідомленні Ройтерса дослідно сказано:

„Москва, СССР. 51-літній український письменник, заарештований поліцією КГБ понад рік тому, помер у шпиталі — повідомили з дисидентських джерел 3-го січня. У повідомленні сказано, що Гелія Снегір'ова, який був заарештований у вересні 1977-го року, помер 28-го грудня під арештом КГБ в шпиталі, куди його перевезено минулого березня. Урядовці КГБ передали вістку дружині письменниці багато годин після його смерті, кажучи, що він помер від недуги рака — додано із зазначенням джерел.

Минулого квітня офіційна /совєтська/ преса опублікувала відкритого листа, кажучи, що його нібито підписав Снегір'ов, зрікаючись своїх дисидентських поглядів і відмовляючись від своїх праць, надрукованих на Заході. Вкоротці після опублікування того листу

та українські дисиденти повідомили, що Снегір'ов дістав параліч від посяння вниз після насильного кормлення в ув'язненні. Вони сказали, що він заперечив підпис під зверненням.

Стільки сказано в повідомленні Ройтерса. Згідно з попередніми, совєтськими джерелами /„Письменники Радянської України“, Київ 1966/ 1977/ Гелія /Євген/ Іванович Снегір'ов народився 14-го жовтня 1927-го року в Харкові в родині письменника, закінчив Харківський театральний інститут, працював зразу актором, опісля викладачем у середній школі та інституті, а далі в газеті „Літературна Україна“. До 1970-го року був режисером Київської кіностудії хронікально-документальних фільмів. Почав друкуватися із 1954-го року, як прозаїк і критик. Перед арештом була надрукована його збірка оповідань „Літо вернеться“ /1957/ і повість „Чи мав я право?“ /1962/. У співавторстві з Ю. Лубовичем написав сатиричну повість-памфлет „Золотий бутє“ /1963/ — подано в совєтських джерелах.

Заарештування Гелія Снегір'ова органами КГБ у вересні 1977-го року та далішні знущання над ним, що довели остаточно до його мученицької смерті, віддзеркалені в далішних повідомленнях „Свободи“, що їх для пригадки передрукуємо (з деякими скороченнями) в хронологічному порядку.

Трагічний випадок на Фляшінгу

Фляшінг, Н. Й. (Рожа Шуль). — Біля 1-ої години в ніч зі суботи на неділю, 30-31-го грудня м. р. п'яний шофер наїхав на групу людей, які стояли на хіднику і одного з них учителя гай-скул в Нью-Йорку, Гергарда Дебарри забив на місці. Сталося це на очах дружини, Христі, з дому Головач, молоді талановиті мистині, відомі вже тепер нашому й американському громадянству з її виставок картин та дереворитів. Їхнім приятелям та двома до-

нечкам, які були також свідками трагедії, на щастя, нічого не сталося. Гергард Дебарри, німець з походження, дуже тепло завжди відносився до всього що українське й їхні маленькі діти вже засвоювали собі українську мову, а батько сам навіть купував їм українські книжечки. З родиною дружини, Христі, також все жив у дуже серйозних відносинах й всі його діти належно дошкульовали його благородне серце.

Уліана Кравченко

РІЗДВО

Надії Свято... Біла казка
та ніч сьвята... та ніч Різдва!
Сіє зірка золота...
„Новая Радість!“

Знов і знов
в душі і віра і любов —
в душі до всіх — до всього
ласка...

На липовий поріг стаю
і пісню її вітаю,
ту нашу зірку золоту:
— Благословенна будь нам,
зоре!

Ти нам несеш цілющий лік
на смутон наш... на наше
горе...
Благословенна будь!
Ти нам покажеш ту путь,
де наша ціль — мета...
Ти нас хоч раз, хоч раз у рік
єдиш, зіронько, в одні!

Пливуть пісень різдвяних
звуки,
неначе з золотої віри...
як України ввесь простір
залитий блиском ясних зір
одні цілющий ритм коляд...
З душі щезає тінь зневіри
і земний ад
змінється у рай...
Ми бачимо наш вірний
край...
Хоч раз у рік... хоч раз у рік,
як родиться Бог чоловік,
ми сильні вірою — як діти;
для нас цілуть містичні
цвітні...
— Ми всі одно — із нами всі,
із нами і Вони...
Всі з нами — Дорогі та Милі
і Ти, що пляхом жертв ішли...
Ти, що спочили у могилі...
Вони тут — з нами всі.
Єдиш нас таємний чар...
У серці іскорки розтаїли
у ватру... у пожеж
і сильні ми, щоб стати
чином...

Благословенна будь нам,
зоре,
із новонародженням Божим
Синоном!

В КИЄВІ КГБ ЗААРешТУВАЛО ГЕЛІЮ СНЕГІРЬОВУ („Свобода“ 29 вересня 1977)

Вашингтон. — Щоденник „Вашингтон Пост“ у виданні з 27-го вересня подав з Москви таку вістку:

„Український письменник-дисидент, який публічно закликав президента Картера до твердості у зв'язках з Кремлем, був заарештований під закидом антисовєтської діяльності. Гелія Снегір'ова, 49 років, відкритий лист якого до президента Картера був надрукований в емігрантській російській газеті в Парижі 7-го липня, був заарештований агентами КГБ в його домі в Києві — сказала його жінка.“

Намагання українських джерел в цій країні одержати ближчі дані про це чергове насильство окупаційного режиму над українським інтелектуалом не мали досі більшого успіху. Встановлено тільки, що Снегір'ова заарештували агенти КГБ в четвер, 22-го вересня рано, після шло-лічного обшуку його мешканця. Опісля повідомлено дружині Снегір'ової, Галину, що її мужа заарештовано за „злочинну діяльність проти держави“.

Лист Гелія Снегір'ова до президента Картера, про який мова в повідомленні з Москви, був надрукований в „Нью Йорк Таймсі“ з 28-го липня ц. р. і про нього інформувала „Свобода“ у виданні з 10-го серпня ц. р.

Гелія Снегір'ова

Гелія Снегір'ова відповідає на обвинувачення „Літературної України“

(„Свобода“ 11 січня 1978)

Нью-Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — На Захід подістався самвидавний лист 50-річного українського письменника Іелія Снегір'ова до редакції газети „Літературна Україна“. Лист Снегір'ова написаний, як відповідь на фейлетон „Альфонс“, надрукований у тій газеті 6 вересня 1977 року. Автор фейлетону нападав на письменника за авторство есею „Ненько моя, ненько“, в якому розповідається про процес над членами Спілки Визволення України (СВУ) в 1930 році в Харкові. Праця Снегір'ова появилась у

видавничстві „Сучасність“. Восени 1977 року Г. Снегір'ов написав „Відкритого листа урядові СССР“, в якому він зрікає совєтського громадянства, а раніше, 17 липня 1977 року він написав листа до Л. Брежнєва, в якому пропонував широкі реформи в структурі СССР.

Ранком, 22 вересня 1977 року, після шлолічного обшуку, органи КГБ арештували Гелія Снегір'ова і повідомили його дружині Галину, що він є заарештований за „злочинну діяльність проти держави“.

ЮРІЙ ДЗЮБА ЗНОВУ ПРОСИТЬ ПРО ДОЗВІЛ ВИЇХАТИ ДО ЗСА

Нью-Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Передаємо повний текст звернення Юрія Дзюби до Брежнєва в справі зречення совєтського громадянства та прохання про дозвіл виїхати до ЗСА. Слід пригадати, що таке прохання до уряду СССР Дзюба вніс вперше ще в 1971 році, за що згодом його засудили на п'ять років ув'язнення в Пермських концтаборах. Тоді, у своєму проханні, яке було поширене в самвидаві, Юрій Дзюба, який народився у 1950 році і постійно жив у Харкові, вказував на національне, соціальне і релігійне поневолення українського народу, писав, що такий стан заставляє його просити про дозвіл виїхати за кордон. Свій термін ув'язнення Дзюба закінчив у серпні 1978 року. Заява до Брежнєва написана ще з ув'язнення.

„20 серпня минає п'ятирічний термін мого ув'язнення і починається новий етап мого змагання за особисту свободу.“

Ще в 1971—1973 роках я клопотався у ПВС про те, щоб позбутися громадянства СРСР і прохав про дозвіл на виїзд до США. Мого прохання відкинули, не подаючи мотивів, а гроші — 500 карбованців, які я вплавав, як державне мито, не повернули. Після повторного мого звернення до ОВІР я був арештований і тайком засуджений на основі сфабрикованого обвинувачення у „підірвний протирадянській діяльності“.

ВІДБУЛАСЬ РОЗМОВА З НАДІЄЮ СВІТЛИЧНОЮ

Нью-Йорк, Н. Й. (У. Л.). — У суботу, 16-го грудня 1978 р. тут в приміщенні Українського Народного Дому, заходами Союзу Українок Америки, відбулася зустріч — розмова з Надією Світличною.

Відкрила цю зустріч голова СУА Іванна Рожанковська, яка згадала про те, що в грудні минуло 10 років від підписання Гельсінкських угод. Президент Картер заявив перед запрошеними з тієї нагоди представниками організацій, що й надалі не заважає їм вимагати, щоб тих угод приримувалися.

Гостя, Надія Світлична, розпочала „розмову“ нав'язуючи теж до Гельсінкських угод. У таборах відзначують річницю тих угод, голлівкою, що її переводять 10-го грудня. Слова Декларції Прав Людини гарні, як і гарні слова Конституції СССР. Ті слова стають пасткою для тих, хто в них повірив, і які стали пасткою для неї. Вищим понад Конституцією є карний закон, який переслідє не іначодумаючих, а взагалі думаючих. Він переслідє усіляку думку.

У людей у тюрмах і таборах, як може бути в іншому місці, розвивається почуття внутрішньої свободи людини.

„Душа твоя“, — сказала Надія Світлична, буває вільніша, ніж на т. зв. волі, його далі, може гірше переслідують постійними обшуками тощо.

Тепер у в'язниці нігтів не рууть, але психічний тиск невисносимий. Н. Світлична жаліє людей, які мусять жити зі зломаною совістю.

Присутні задавали питання, на які Надія Світлична відповідала. Вона

У виправно-трудовій колонії мене перевиховували особливими методами: морили голодом, ідеологічно обробляли на одиночній, строго карали (більше року морили в штрафному ізоляторі і ПКТ /приміщення камерного типу/). Однак КДБ не змогло зломити моїх переконань. 30 березня 1975 року я відмовився від громадянства СРСР.

Зараз я прохаю Вас заощадити мені принизливий... /нерозбірливо/

Я не хотів би наражуватися на приниження для мене процедури одержання нового паспорту, оформлення т. зв. приписки, влаштування на працю у соціальному середовищі, яке є для мене чужим.

Прошу Вас, щоб згідно з Договором про громадянські і політичні права (ратифікований 1976 року), звільнили мене від радянського громадянства і дозволити перейти з СРСР у будь-яку країну християнського Заходу, яка погодилася б прийняти колишнього в'язня.

1 серпня 1978

Юрій Дзюба

Вислано з печаткою Харківського ШІЗО в Москву 4-го серпня 1978. Відповіді не одержано. Після звільнення, у вересні 1978 року, не маючи на руках виклику з-за кордону, я подав заяву до ОВІР Харкова і ПВС СРСР про відновлення заходів про зречення громадянства.

люди, як те чи інше хтось прийме“. Там кожна людина виробляє свою позицію і її держиться, навіть якщо вона у своїх поглядах сама, навіть як з нею ніхто не погоджується. У таборах збирають людей різних світоглядів, національностей. Всі вони ідуть ту саму „баланду“, мусять ділитися ті самі злигодні, але теж мусять поважати один одного, бо інакше можна втратити людську подобу, людську гідність. Ті люди різняться національністю, вірою, чи це чим, але поділяють із тобою основне: ставлення до катів і гнобителів. У нещасті намагаються підтримати один одного, допомагти. У концтаборі Н. Світлична зустрічала незвичайних людей, які з гідністю пройшли довголітній шлях ув'язнення, як Дарія Гусак /25 літ/. Надія Суровцева. Від таких людей можна набрати сили, яка допомагає знести неодо. Тут згадала вона теж про Антоненку - Давидовича, який відбув 20 літ ув'язнення, але тепер на т. зв. волі, його далі, може гірше переслідують постійними обшуками тощо.

Присутні задавали питання, на які Надія Світлична відповідала. Вона

(Закінчення на стар. 8)

УСІМ НАШИМ ЧЛЕНАМ, ЧИТАЧАМ І СПІВРОБІТНИКАМ ТА ВСІМ НАШИМ ГРОМАДЯНАМ І СПІВГРОМАДЯНАМ ТА ВСІМ УКРАЇНЦЯМ БАЖАЄМО
ЩАСЛИВИХ І РАДІСНИХ СВЯТ!

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
І В-ВО „СВОБОДА“

(Закінчення на стар. 8)

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07310.

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ У СКЛАДІ (позбачено): Любова Колєнська, Володимир Косик, Володимир Левченко, (тепер виконуючий обов'язки голови Колегії), Зенон Снілик, Василь Тершаковець і Євген Федоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J., Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНАОу 85% міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляються на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

РІЗДВЯНИЙ ВІТЕР

Заколяймо ж, друзі, всі гуртом,
Забудьмо зло, що поміж нами висне.
Нехай обвіє нас одним теплом
Холодний вітер рідної Вітчизни.
Ви ж чуєте, брати, як до душі,
Він припадає голубим привітом.
Повітря, повітря його в свої серці,
Цей рідний вітер, цей Різдвяний вітер!

Надвір, надвір, мої товариші,
Стаймо цюмо вітрові напроти —
І ми відчуеть у своїй душі
Своєї України ніжний дотик.
А він наше право нам, як ось
В Різдвяну ніч над банею Софії
Він з'явиться — усміхнений Христос.
Й ніхто йому вклониться не посміє,
Бо в Києві — господарі чужі.
Бож там біля Богдана сторожі
В цей час на почуття людські чатують,
А там, на східних Лаври — мох і пил.
На землю темніть хтось навишні вилляв,
Хтось зірку Різдвяну в Дніпро втиснув,
Й вона плыве, немов печаль на хвилях.

І йде Христос по праведній землі,
Заходить в кожну християнську хату.
Він кожному господарю звеліє
Не кидати надії, а чекати.
Ось-ось ударить урочистий дзвін,
Страхнувши ніч від Дону аж до Сяну,
Й народиться Вона так, як і Він —
Держава наша. Він її догляне.

Ви чуєте, гей, друзі, тут і там,
Про що нам шепче цей Різдвяний вітер?
Народження Держави і Христа —
Єднаються в серцях і заповідях.

М. Ситник

„Степовий гість” прибуде до Рочестера

Стараннями УККА, Відділу Рочестера, Н. Й., поїздить тут на сцені авдиторію Іст Ридж, цікава своєю тематикою, історична п'єса Бориса Грінченка „Степовий гість”. П'єсу поставити Театральна Студія, режисером якої є п-і Лідія Крушельницька з Нью-Йорку. Запрошено Студію на свято „22-го Січня” — свято ІУ-го Універсалу, щоб до-стойно відзначити цей про-пам'ятний, історичний день у житті нашого сторо-зерного народу. І добре ста-лося, що Студія зможе тут прибути, бо тематично ця драма тут добре підходить. Актори Студії розкажуть людям, своєю грою, про боротьбу народу і люди-ни за національну і особисту свободу з добм Хмельниччини.

На мою думку, батьки повинні подбати, щоб їхні

діти, які ходять чи то до середніх шкіл, чи університетів, змогли побачити цю рідкісну атракцію. Це ім залишиться назавжди, як корисний додаток до їхнього знання про Україну. Сло-во про „22-го Січня” ви-голосить молодий адвокат із Нью-Йорку д-р Аскольд Лозинський.

Січневі святкування за-плановано в Рочестері на три дні, а порядком їхній такий: субота, 20-го січня, імпреза в аудиторії Іст Ридж, неділя, 21-го січня — Соборний Молебень в церк-ві Богоявлення, о год. 3-й по полудні, понеділок, 22-го січня — Прокляття по-садника міста „Дня Незалежності” та вивішення українського прапора на ранку.

Б. Г.

Михайло Кушнір

ДІАЛЕКТИКА ХРИСТОВОГО РІЗДВА

Одним із моїх улюбле-них предметів в мистецтві є дереворит невідомого майстра, що зображає Рі-здва Христове. Він може добре послужити, як точка виходу для рефлексій про сьогоденні свято. Хочу водночас пов'язати ці ре-флексії з текстом св. Йоана про світло, що світить у темряві.

Світло світить у темря-ві. Цей, з нагоди празни-ка Різдва Христового, час-то наводивши текст, мі-стить у собі багато оче-видних правд і незвичайних правд, які варто з'ясувати й пригадати. На мою думку, дереворит саяво оролю оточує три найважливіші голови, просвітлює стріку стайні, що майже дрижить від захованої хвали; саяво, врешті, спадає з янголами як з листям, на землю. І на цьому кінець. Усе до-вкруги — це безперервна, немилосердна чорність, глибока, міцна, майже „досконала”, чорність друкарської сажі, що за-криває світ. Темрява.

Отже скажу, що дуже спрощено, або навіть уне-можливлено собі повне пережити саява свят, радості Різдва Христово-го, коли не передумаємо, а навіть в певному сенсі чин-но не зглибимо оточуючої темряви.

Розчулюємося немов би то над Божим Отрочат-ком, а властиво вдвлямо-сь у візію, зложеною зі спогадів нашого дитинства і різних давніх українських християнських традицій. Співаємо про це, що „при-йшов десь із небес”, що „небо і земля ніні тор-жествують”, але властиво протискаємося попри умо-ву, яка мусить бути здій-снена, якщо ці виповіді не-мають стати виключно звуком, хоча б так гарним, як звук святочних дзвінів.

Коротко: чи Спаситель є справді, і в якому ступні, в якому сенсі — тим, „ко-рого ми бажали і з тоскою очікували”?

Може бути вижиданим тільки тоді, коли відчува-ємо Його брак, коли вирі-ло в нас переконання про нашу невисатчаність і то зовсім не матеріальну. Тим часом, ми властиво є спо-внені протилежного переко-нання.

Часто видається нам, що людський світ вже до-ходить власними силами до верхів краси і мораль-ної висоти. Отже мається охота повторити за Гел-сворі, лагідно всміхнувшись скептиком, що християн-ство ґрунтується на чинен-ню ближньому добра, а це ж можна робити без віри.

Таким чином легко можна відіслати момент найважливіший, в якому могло б початися діло ре-тельної будови, повільне влаження на узбіччя гори Пургаторію, необхідне від-криття, яке приносить во-дочас струє і спасіння, що серед квітів виростили з

наших власних лугів, є й болотні квіти, і що на цих лугах можемо колись за-пастися по шию.

„Я є людиною”, каже о. Бравн, постать сотво-рена найбільш оптимістич-ним з посеред католицьких письменників, „і тому маю всіх чортів у своєму серці”. Не відомо, з якої нагоди може початися у нас це благословенство, так спо-внене муки, яке виявляє нам у нас самих темряву без дна, як бездонно темних вод, насвітлену рефлекто-ром. Не відомо, з якої нагоди стократно повто-рювана записка Паскаля про „нужду людини без Бо-га” запущує кров'ю пере-життя, яке її зродило. А тому, що не відомо, отже властиво часто, коли лю-бимо говорити про себе сильно й поетично, що ждемо на світло — ждемо, не знаючи про це, що йно на темряву.

Нахликування Церкви, щоб вважати передріздвя-ний час, як час очищення і покути, щоб з'ясувати йо-го з вижиданням народів на Христа, натрапляють в нас на цього роду ґрунту, що вони з кончесті ско-вуються по поверхні. Глибоко лийське й новоче-не почуття самовистачаль-ності людини, перенесен-сний гимн її хвалі, який собі співає, взагалі уне-можливають що потребу покути, від якої все щойно може початися. Бачимо до-кази себе і в собі „оста-точно цілком порядних лю-дей” і цим самим св. тай-ни, що мають поглибити надхолоще свято, власне за-лишаються на межі оби-чаю і форми.

З різних точок світово-го обшину й обшину віків виривають люди в пошу-куванні вартостей, що ви-держують пробу. Але всю-ди умовою наближення до тієї скриваючої світло ха-ти, положеної в центрі дійсності, є те саме, що в нас: визнання темряви. Річ мусить пов'язатися з тим моральним досвідом, який починає рости в нас, коли тільки ми можемо насправ-ді заглянути під власну по-верхню: що так багато ре-чей, які в нас самих ви-даються щинними, бувають пологою, і що вартісною являється вікні тільки повнота: святість.

З повним зрозумінням читає Данте сьогодні той, хто відчуває, що, і в ньому невідчужливо є темний ліс, і що він мусить якось випис-ти собі в свою життєву програму оспівану паль-ми тяглу боротьбу з неприятелем, який мешкає всередині. Тому, здається, ви-магає поглиблення і таке величаво називаючи наро-дженню Дитяті, як Цар Миру: є це важкий мир, бо здобутий цинним зусил-лям.

Але треба знайти в пов-ній картині Різдва Христо-вого також місце для зов-нішніх знаків внутрішньої

дійсності, знайти місце для цих усіх барв, для цієї цілої захопної радощів-красою світу. Треба собі усвідомити проблему по-годжування цих усіх свят-кових барв із суворого сві-толітнього початкової карти-ни: пурпур мантиї Трьох Царів, розточуючої велич-ності при полум'ю — з фактом, що полум'я бли-щить самітньо серед мо-розної і чорної ночі і по-свіль природи гравить свої жертви. Якесь дуже засад-ниче погоджування цих протилежних є від віків пе-редбачене християнства. Ми стоїмо в відвічній дія-лектіці християнського гу-манізму, в нап'ягттю між убожанням життя і посвя-тою його Творцеві життя, між розвитком людини і випрацюванням нею відре-чення, врешті між експан-сією, чинном, творчістю й адорачією. І не обманю-ю себе, що знайдемо якусь загально важку розв'язку цього нап'ягттю — є їх стільки, скільки свідомих християн: правдоподібно є навіть краще, що нап'ягттю триває, бо таким буває джерело життя і руху, й розквіт дійсності.

Але певні речі можна в кожному разі ствердити. Передусім те, що всі елементи матеріальної дій-сності, разом з її радоща-ми, хоча перелетні, хоча деколи небезпечні (усі Божі дари є небезпечні, писав Роняль-Нокс, хоча б зо-лото чи гарні жіночки) є бу-дівельним матеріалом Бо-жої вічності. Так навчає топізм, який каже їх шану-вати, але підпорядковує їх і втягає в службу. Ця за-гальна томіснична правда стає особливо актуальною при Різдві Христовому, бо саме тоді одержує найви-щий засадненість: невиди-ма і Найвища Дійсність ско-тіла пов'язатися з мате-рією, яка відтоді є охри-щеною матерією. І тому мають рацію пастирі, що „прибігають, на сопілах вигравають”, а потім „гра-ли на камвали, во свиріли і сопіли, співали, плясали”, — і віл, що „стоїть, тря-сється” і осел, що „сму-тно пасеться”, а потім „як стояли, так пізнали всіх рода — Господа”. І рашіо має християнська тради-ція, розуміючи цей період як „радість”, і упрямлюю-чи собі його різним спо-собами. Тільки що ретель-на християнська традиція, управлює людську вітху з приводу Різдва Христово-го тією засадничою при-гадкою, що це має бути Христово Різдвяна вітха. Вітху з приводу великої релігійної події. Тому за-писуємо: „Слава Богу!” за-співавмо, честь Сину Бо-жому, Господу нашому, поклін віддаймо!” І в цю-ю є насправді колядка, колядка правдива.

І знову можемо повер-нути до вступної картини (Закінчення на стар. 8)

І. Вовчук

ПРО НОВИНИ В ЗАКОНОДАВСТВІ СССР

(РОЗВАЖАННЯ)

[3]

Готуючи людей до сприйняття нового закону, „Правда” з 3-го грудня в редакційній статті вимага-ла від партійно-пропаган-дистичного апарату розгор-нути „цілеспрямовану” і кон-кретну роботу для чіткого й неухильного виконання його”. Більше як півроку триватиме неухильне огу-луплювання людей по всіх імперських просторах бо-льшавицького царства сва-волі. Для обговорення про-екту брєжнєвської кон-ституції, як хва�ався мос-ковський намісник на Ук-раїні В. Щербинський, від-булася 280.000 зібрань, на які зібрано було тридцять шість мільйонів людей, які втомлювали нову кон-ституцію, забиваючи баки.

Доповідав на сесії про закон заступник Л. Брєж-нєва в президії Верховної Ради В. Кузнєцов. В укла-дінні закону, заявив він, взяли участь „представ-ники суспільних організа-цій, фахівці і вчені”, але головну роль відігравав буміт до Брєжнєва. Отже, закон, як і конституція, — брєжнєвський. Досі всі справи про громадянство регулювалися сталінським законодавством, укладеним за часів Єжова, в 1938 році. За твердженням В. Кузнєцова, брєжнєвський закон про громадянство „докладніший”, він „за-повнює всі прогалини, що є в сучасному законодав-стві” і докладно визначає як набувається і втрачається громадянство СССР.

За брєжнєвською кон-ституцією „В СССР вста-новлено єдине суверенне громадянство. Кожний грома-дянин союзної республі-ки є громадянином СССР”. В союзі 15 Націо-нальних союзних республі-лік, але немає ні грузинсь-кого громадянина ГССР, ні україн-ського громадянина УССР, ні інших — всі стали грома-дянами СССР. Залишаючи назви союзних республік, конституція відлучує від них національне громадян-ство, накладає намієм сою-зне громадянство, — совет-ський нарід. Відлучуючи від союзних республік на-ціональне громадянство, брєжнєвська конституція, як знаряддя політики єди-нодержавства, перетворює на суверенні колонії без свого громадянства. Нор-муючи порядок набуття і втрати союзного грома-дянства СССР узаконяє відлучення націй від їх союзних республік.

Новий закон про грома-дянство СССР складається з 29 статей і вступної частини, в якій сказано, що „Громадяни СССР по-винні виконувати консти-туцію і советські закони,

гідно нести високе звання громадянина СССР, охор-оняти інтереси советської держави, допомагати в зміцненні її могутності і авторитету, бути вірним своїй Соціалістичній Бать-ківщині”. В статті 3 так викладено хто є громадя-нином СССР: „Громадя-нами СССР є особи, які були в громадянстві СССР в час набуття сили цим законом; люди, що набули громадянство відповідно до цього Закону”. Друга частина наведеного тексту дає змогу доволіно тлумачити розуміння про „громадянина СССР”, що „набули громадянство” за новим законом.

••

Про громадянство емігрантів, що залишили СССР, говориться в стат-тях 5-8-11. В статті 5-й „Зберігання громадянства СССР особами, які прожи-вають за кордоном” гово-риться, що „Проживання громадянина СССР за ко-рдоном само по собі не-приводить до втрати гро-мадянства СССР”. А після того, для підсилення сказа-ного, в статтях 6-7 гово-риться, що громадянин СССР „користуються за-хистом і опікою Советсь-кої держави” і „не можуть бути видані чужеземній державі”. Стверджується про опіку і захист громадян СССР, що проживають за кордоном, в статті 8 гово-риться про „непризнання за громадянами СССР под-війного громадянства”. Текст статті такий: „За-особою, що є громадяни-ном СССР, не визнається її приналежність до грома-дянина іншої держави”.

Окреслено дуже чітко і ясно і воно змушує заста-новитися, тим більше, що Кузнєцов у своїй доповіді на Сесії підкреслив, що 8 стаття „має істотне зна-чення”. Він не пояснив, в чому те значення, але, з мого погляду, та „істот-ність” може бути викорис-тана і застосована до ко-жного громадянина, що ко-лись був громадянином СССР, а тепер набув аме-риканське, канадське чи якесь інше громадянство. Переважаюча більшість з нас, покинувши СССР в хуртовині війни, набула громадянство країни, в якій оселилася і вва-жає, що давно позбулася „шлябного” громадян-ства. Ми вважали, що на-буто громадянство звіль-няє нас від советської опі-ки. Зовсім інакше воно є за новим законом.

Досі, при наших подо-рожах, советська влада, користуючись матеріально з подорожників, в більшос-

Іванна Савицька

РІЗДВО

І знову кладемо Дитят-ко в його уявну колючку, та не в убогій коли-бі, а в мурах гігантського міста, під шум базарної метушні, під брязкіт сріб-них монет, у байлужий холод заокостенілих сердець культив і сект безумних.

Кладемо Боже Дитятко в парчеву постіль, та Воно плаче, бо постіль парчева не гріє, не променіє теп-лом.

А де ж убогі пастирі з простими, ширими серця-ми, а де ж худібка, що ли-ше теплим чутом?

Вони не тут, у мурав-линому місті, в холоді людських чуствів, в байду-жості сумнівів скам'янілих, а там, далеко, далеко, в білих, замерзлих полях, за-стелених пеленами снігу, в хатинках бідних, нетопле-них, сповнених тихих мо-лінь і тихих співів колядок.

Там, на темному небі Воркути і Мордовії, схо-дить нині зізда, зізда На-ді, і туди поспішають па-стирі, сповнені віри святої, а під гратами, в яслах на сні-лі лежить маленьке Дитятко і протікає руки до терп-лячого Людоу.

ті не стосувала своєї опіки, одержувати долари було важливіше, опікувалися лише вибраними. Хто знає як буде після 1-го липня, коли увійде в силу новий закон, за яким кожного емігран-та, що прибуде до СССР, матимуть підстави, за вка-зівками кагебіських опіку-нів, вважати „громадяни-ном СССР”, і, відповідно до потреб, застосовувати йому опіку. Без сумніву, що ризикно при відвідуванні стане більше. Новий закон про громадянство не зали-шить без уваги і опіки й дітей емігрантів. В статті 11 „про дітей емігрантів” говориться: „Дитина, обоє батьки якої на час уродин були громадянами СССР, є громадянином СССР, незалежно, чи родилася вона на території СССР, чи поза нею”. Зформульовано ду-же ясно. Ми вважали, що американське громадян-ство охороняє наших дітей при відвідуванні СССР від псачої опіки очей і вух кремлівської псарні, а за новим законом так не є.

В порівнянні до тепе-рішнього — сталінського, брєжнєвський закон утруд-нює можливість вибутися советського громадянства. Зберігаючи попередню за-салу, що в кожному випад-ку про вибуття громадян-ства вирішує Президія Вер-ховної Ради, новий закон у вирішенні узаконює сва-волю. Людини можна від-мовити вибутися советсь-кого громадянства, коли воно (вибуття), „протири-ть” інтересам інших гро-мадян, державних або су-спільних організацій, або ін-тересам державної „безпе-

(Закінчення на стор. 7)

Любова Колєнська

НЕЗВИЧАЙНЕ РІЗДВО, НЕЗВИЧАЙНІ ГОСТІ

[1]

Це був час, коли закінчувався 1939 рік, який при-ніс зі собою Другу світову війну та стрімговий пере-ворот і хаос у багатьох країнах. Це був ликовисний рік, коли Західню Україну „визволили” з-під „панської” Польщі й вона попала під кормику куди грізнішого окупанта, советської влади та вселадного НКВД, що поволі, поступово, проникаючи у життя родин і одиниць, задувало її „прочистити від ворожого елементу”. Українське населення, заперши в собі відхід — ви-чівало...

Враз із новим окупантом, так тоді говорили, у села і міста України прийшла зі Сибіру велика студія. Мороз протяли порепану від стужи землю, на портунок який силпили сніги, закриваючи її від східних жорстоких вітрів. Скрізь у містах, а зокрема у Львові не було чим затопити в печах, мешканцям дошкулював проникливий холод, в'ялий кімнатні рослини, які одна по одній вигиба-ли. Птахи ховалися під покрівлі домів і переставали співати; зрідка бо коли якась милосердна рука змогла силпнути їх жінку зерна. Вулицями міста проїздили переповнені трамваї; з їхніх східців звалили люди і здавалося, що це мить і їхні заклакні від морозу руки, не вдержавши напрути, пустять поруччя і вони розлі-ються об брук ідні... Тоді від світанку до пізньої ночі люди уставлялися в черги за будь-яким благом продуктом, не раз простоявши даремно. Кожен рад був найменшій жінчині муки, окрайчів хліба. Лушпиння бараболі перемелювано на машині, а дріжджів із піджареною шиблено було тоді великим присмаком. Найменше спізнєння в школі чи на роботі називало „прогулом” і

карано безпошадно, якщо хтось не зумів себе виправ-дати.

Це був також час, коли хрест, який так ярко і радісно горів на соборі св. Юра у великій святі і під час проголошення Закарпатської України, перестав світити-ся. І тільки тоді, коли на небо виходив місяць, видно було його стрункий, сріблито-гордий силует.

У мене в той час була велика родина. Приходили листи від бабуні до моєї матері, від тіток і вуйків — всі вони один одному передавали вістку, закінчуючи слова-ми: „Тримаймося, а чей переживемо”.

Надходило Різдво. І люди, хоча розгублені і начебто прохолоділи у дивно-сумних обставинах, хотіли все ж по-давнім, і як годиться, відсвяткувати і ці свята. Чекала й я — ануж якось пошастить пристаряті ялинку і заколядувати, хоча б і потику... Однак, моя мати, турбуючись холодом і голодом (мені тоді довелось спати на великому коші від білизни, що стояв біля газових пальників у кухні, які вночі потрохи огрівали хату), і тим, що до нас, іноді навіть не постукавши, входили наші „янгіло хоронителі”, цинічно допитуючись чи ми бува-не бажалимо перейти річку Сян за кордон, мати вирішила, щоб я на свята не залишалася вдома. А вона даватиме собі раду, бо, мовляв, вона й так щоденно на праці в бібліотечі НТШ поміж людьми, а там один Свят-Вечір не так то уже важко перебутись самій.

Коли я ніяк не хотіла погодитися, не зважаючи на всі материні аргументи, вона сказала: — Іди! У тебе тиждень „зимових” вакацій. А за рік, хто зна, які будуть свята. Та й тобі сил набратися треба, а може ще і мені шонебудь привезеш зі села. У вуйків тобі буде добре і Різдво святкуватимеш як справжнє Різдво.

Я рад-не-рад, спакуювши найбільше потрібні речі, разом зі своєю матір'ю поволі дібралася на львівський залізничний двіреш. Якось, хоча з труднощами, роздобу-ла квиток і потяг поніс мене в напрямі Станиславова. Книжки, яку взяла зі собою, якось не читалось. Розглядала крізь вікна заквітчані снігом дерева, сковані льодом річки, і поля, по яких проганялися вітер, пересівачи у своїх дужих, шорстких долонях сніг, наче зерна ясної, блискучої пшениці. Потяг приставав на кожній станції, до нього всипалося чимраз більше людей

і ставало глітно; один одному почав заважати й іноді можна було почути грубу, нечувану раніше лайку.

На залізничному дворі у Станиславові на мене чекав вуйків фірман Михайл. Він, однак, не намерну коня в напрямі села, бо тітка доручила йому купити в крамниці потрібні на свята деякі „бакалії”, що завжди для „его-мосця” і для особливих приятелів у крамаря були заховані під прилавком. А місто начебто змало й було докраю сіре та непривітне. Проте, до церкви оо. Редemptористів, тоді на вулиці Голушовського, не зважаючи на слова партійних можновладців, що „релігія — це опіум народу”, один за одним, може й більше як перед війною, прямували люди. Мені тоді пригадалось, як де я ще дитиною зчаста забігала до цієї церкви, а радше до церковної бібліотеки виписувати книжки.

Ледь вирушивши з міста, двоє темногідних коней, впряжених у залубні, шпарко погналі дорогою. Ми зі стрімговим розгоном минали заурені в снігу поля і гайки, на мить глянув на нас затемнілим зрубом ліс, мигнули закружляли верхи дерев сприскував, розсіпався з-під залубнів сніг. На закрутах треба було мішко, обома руками, триматися сидіння, бо залубні закидали з цілою силою й інколи вони, покочувалися, оберталися у зовсім протилежний бік, підстрибуючи вгору наглім і рвучим рухом. Заходила небезпека, що на котромус із закрутів я можу легко випасти зі саней. А я і не дуже була певна чи Михайл і заважав би, що „ланунуші” вже немає на санях. Ще й не всіла це все передумати як на одному із закрутів гостро шарпнуло залубнями — мені в обличчя сипнувся перлистим фонтаном сніжок, і я вже була певна, що „полечу коміть головою”, але гойднувшись, якось затрималася на сидінні.

Показалося село — по одному і другому боці ряд хаток — а там уже церква і забудована плебанія, що її я дала так називали селяни, по-давнім, з пошаною вітаючи свого пароха. Вони й не переставали христити дітей, вичіпати у церкві і справляти в ній похорони, хоча сюди вже доходили тривожні вісті, що советські власті це все припинять.

Михайл рвучко запинив коні перед ганком плебанії і трохи лукаво підміслюючись, поспитав: „Ну, а як „ланунуші” їхалось?

Майже уся моя родина, крім вуйка, тітки і їхніх дітей та ще біля тридцять осіб рідні з довшіми сіл та двоє місцевих учителів, зібравшись тут, зустріли мене як когось, що його треба за всіма засадами християнсь-кого етикету — „приодіти і нагодувати” та ще й „возрадувати” — і наче змерзлий клубок завели мене до кімнати.

Моя тітка і її дочка враз із челяддю метушилися у великій кухні, де наче в землі вирости важкі лави і довгий, гарно тесаний стіл. На стіні з ікони дивилися очі Божої Матері, за рамами якої повтискали було польове, запашне зілля. Тут, можна б сказати, було ласкаво-тепло, а з безлічі горщиків підіймалася пара і доносила запах грибів, борщу та узвару — святвечірніх рідних страв.

Роздягнувшись та погрівшись до грубих руки, я почала допомагати — терти мак і жовтки до „білості”, мішати пшеницю на кутю, щоб не прикрилася, вбивати білки до тугої піни, крвати горіхи, по дорозі дещо ласуючи. Але мої постійні питання — „що як і де?” втомлювали тітку і вона мене вислала до старої дівчирі прибирати ялинку, що її мої кузени вирубали в лісі. Молодшу дівчирю забавляла бабуся різними казками, щоб діти передчасно не запригнітили ялинки.

Залишав на всю хату дзвінок — знак, що „янгіло приніс ялинку” — і в кімнату вбігли, немов зайченята, найменші — їх очі змерхтіли таким сямвом як свічки на гілках ялинки. А ген вгори, понад усією стрункістю соснового дерева, пролітали розіскреними зірками бенгальські вогники. Віра малюків у містерію небес була така безмежна, що вони навіть не завважували, що це ніякі інша, тільки вуйкова рука запалювала звичайною сірничкою чародійні дротки. А внизу, в підніжжі ялинки, пишався вертеп, зроблений з тоносоєвських, запашних живичених віток, ще ділової роботи. Світло лампочки, вміщеної під дахом вертепу, кидало жмут саява на мініатюрні фігурки Святої Родни, пастушків та „тріє царів”...

(Продовження буде)

Веселих Свят!

Веселих Свят
та Щасливого Нового Року

Вн. Клієнтам і Прихильникам

бажає

„БІБЛОС”

УКРАЇНСЬКА ПЕРЕПЛЕТНЯ

New York City

Веселих Свят

і Щасливого Нового Року

бажає

Noble Offset Printers, Inc.

Спеціалісти книжкової літографії для передових ви-
давництва — книжки, обкладинки, сорочки, різного
року папір на складі, друк, одно- і двокольоровий.

NOBLE OFFSET PRINTERS, INC.

419 Lafayette St. New York, N.Y. 10003

(212) 777-1300

Христос Родиться!
Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року

Українському Духовенству, Організаціям,
Вшановним Клієнтам і Знайомим
щиро бажає

ЮРІЙ ВАСИЛЕНЮК
власник

УКРАЇНСЬКОЇ КРАМНИЦІ

ASTORIA

MEAT PRODUCTS INC.

35-09 Broadway Long Island City, N.Y. 11106

(між 35-36 вул.) Tel.: 726-5663

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

Роздства Христового

Щасливого Нового Року

Українським Організаціям та ВШ. Клієнтам

— бажає —

J. & Z. Meat Market

89 Palisade Avenue, Yonkers, N.Y. 10701

Власники — ІВАН І ЗЕНОВІЯ БУНДЗЯК

Щирий Святоточний Привіт
з Різдвом Христовим і Новим Роком

НАШИМ КЛІЄНТАМ та ВСІМ
УКРАЇНСЬКИМ ГРОМАДИ

— пересилають —

ДМИТРО ГОРБАЙ І МАРІЯ ГОРБАЙ

З УКРАЇНСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА

SCOPE AGENCY

REAL ESTATE — INSURANCE — TRAVEL

Tel.: 857-5400

192-12 Northern Blvd., Flushing, N.Y. 11358

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року
Родина, Знайомим і Покупцям — бажає
СТЕФАН ПАЛІЛІК — власник

ALSON'S

Glass and Mirrors — Glazing — Resilvering

1413 Second Avenue New York, N.Y. 10021

Near 74th Street Tel.: (212) 288-5886

Веселих Свят

Роздства Христового

і Щасливого Нового Року

бажає

Іван Гасни

НАХОДЯЩИЙ УКРАЇНСЬКИХ ПОГРЕБНИК

у ФІЛІДЕЛЬФІІ І ОКОЛИЦІХ

HASYN FUNERAL HOME

4244-48 Old York Rd., Philadelphia, Pa. GL 5-1400

З НАГОДИ СВЯТ

РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

НОВОГО РОКУ

найсередніші побажання всім Організаціям
і складає

Українська Танкова

Оркестра

„АМОР”

від провідом Миколи РОМАНЕНКА

(212) 884-9232

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

— бажає —

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ,
ВИСОКОПОЖАНИМ КЛІЄНТАМ
І ВСЬОМУ ГРОМАДАНСТВУ

Марія Саврас-Нушнір

власник — САЛЬОНУ КРАСИ

SONYA'S BEAUTY SALON

86 East 4th Street — NEW YORK, N. Y.

673-4008

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Родина, Прихильникам і ВШ. Клієнтам

бажає

STEVE OF 1st AVENUE STEVE SANDOWYCH

164 — 1st Avenue New York City, 10009

(Between 10-11th St.) (212) 877-1580

Веселих Свят

і Щасливого Нового Року

Рідним, Дружам, Знайомим та Шановним Покупцям

і Доставка Української Книжкарки „СНН”

в Бостоні, Масс.

— бажає —

Василь Б. Стебницький

4 Milford St., Boston, Mass. 02118. Tel.: (617) 436-7268

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року!

— бажає —

РОДИНА НАСЕВИЧІВ

N.E. Corner Franklin & Brown Sts.

109 E. Tabor Road Philadelphia, Pa.

MA 7-1320 DA 9-1844

Дорогим Гостям, Дружам та Знайомим
бажають

ЩИРО СЕРДЕЧНЕ

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

ОЛЕКСА, МАРІЯ, ТОНІ

ШУМИЛО

LEXINGTON HOTEL

Lexington, N.Y. Tel. (518) 989-9797

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ!

вітає

УКРАЇНСЬКІ КАТАКОМБНИ ЦЕРКВИ В УКРАЇНІ, НЕЗЛАМНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД, БЛАЖЕННІШОГО ПАТРІАРХА ЙОСИФА, БЛАЖЕННІШОГО МИТРОПОЛИТА МСТИСЛАВА, ІЄРАРХІЮ, СВЯЩЕНСТВО, МОНАШІ ЧИНИ Й ВІРНИХ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ, ПАСТОРАТ І ВІРНИХ УКРАЇНСЬКИХ БАПТИСТСЬКИХ І ЄВАНГЕЛІСТИЧЕСЬКИХ ЦЕРКОВ, ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ У МОСКОВСЬКИХ ТЮРМАХ І НА ЗАСЛАННІ, БОРЦІВ ЗА ВОЛЮ І ДЕРЖАВНУ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ, ПРОВІДИ І ЧЛЕНСТВО УКРАЇНСЬКИХ ЦЕНТРАЛЬНИХ ГРОМАДСЬКИХ ОБ'ЄДНАНЬ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ, СЕКРЕТАРІАТ СКВУ, УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ І ЙОГО ВІДДІЛИ В ЗСА, КРАЙОВУ ГОСПОДАРСЬКУ РАДУ, ПРОВІДИ І ЧЛЕНСТВО УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ І ПОЛІТИЧНО-ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ, УПРАВИ І ЧЛЕНСТВО НАУКОВИХ, ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИХ, ШКІЛЬНИХ, МОЛОДІЖНИХ, ЖІНОЧИХ, ПРОФЕСІЙНИХ, ОБЕЗПЕЧЕНЕВИХ І ЕКОНОМІЧНО-ФІНАНСОВИХ УСТАНОВ, ОБ'ЄДНАНЬ, СОЮЗІВ, ТОВАРИСТВ І ОРГАНІЗАЦІЙ, ТА ВСЕ СВОЄ ЧЛЕНСТВО З РОДИНАМИ

з найщирішими побажаннями

ЩАСЛИВИХ і РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та

найкращих успіхів у праці для добра нашої Церкви й Народу
в НОВОМУ 1979 РОЦІ!

„ЛІГА УКРАЇНСЬКИХ ЩАДНИЦЬ В ЗСА”

„УКРАЇНСЬКА ЩАДНИЦЯ”

у Філадельфії

Українська Щадничо-Позичкова Спілка

„ТРИЗУБ”

у Філадельфії

Українська Щадничо-Позичкова Спілка

Українська Щадничо-Позичкова Спілка

„ТРИЗУБ”

і ФІЛІЯ у Ньюарку, Н. Дж.

Українська Щадничо-Позичкова Спілка

„ПЕВНІСТЬ”

у Чикаго

і ФІЛІЯ у Ролінг Мідовс б. Палатайну, Ілл.

Христос Родився!

Славте Його!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ТА
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— бажає —
всім нашим Клієнтам, Приятелям та Знайомим
Володимир Козіцький
з Родиною
— власник —
DUNWOODIE TRAVEL BUREAU
БЮРО ПОДРОЖЕНЬ І ОБЕЗПЕЧЕНЬ
771-A Yonkers Ave., Yonkers, N.Y. 10704
(914) 969-4200

Веселих Свят
ТА
Щасливого Нового Року
всіх, покупцям і приятелям
— бажають —
Я. КУХТІН І В. МАНЬКО
власники фірми
„КОСМОС“
4944 N. Broad St., Philadelphia, Pa. 19141 GL 7-5664

З нагоди Свят Різдва Христового
і Нового Року
щирі побажання пересилають
Осип і Дороти Богачик
власники Української Фірми машинного знаряддя
LIDA SKOLE INDUSTRIES, INC.
701 Springfield Rd., Kenilworth, N.J.
Tel. (201) 687-7680

Веселих Свят Різдва Христового
ТА
Щасливого Нового Року!
ВШ. Клієнтам, Дружам та Знайомим
бажають
Антін і Віра Шумейки
та Працівники
KOVASNIUK AGENCY
Подорожнє Бюро
— Білетів на кораблі й літаки —
Іміграційні справи — Міжнародні поштові пере-
кази і т. д. — Приготова податкових звітів
(Income Tax)
Нова адреса:
157 Second Ave. New York, N.Y. 10003
Tel.: (212) AL 4-8779

Веселих Свят
ТА
Щасливого Нового Року
— бажає Всім
Михайло Гриненко
власник
НОВОГО РЕСТОРАНУ
в Українськiм Народнiм
Домi
140 2-га Авеню в НЮ ЙОРКУ
Тел.: (212) 533-6765
Українські й європейські страви

Веселих, Радісних Свят
і Щасливого Нового Року
всім Приятелям, Дружам і Клієнтам
бажають
Марія і Володимир
Занліньські
Власники
„DIADEM“ — ГАЛАНТЕРІЯ
140-142 Second Ave. New York City NY 7-3928

Веселих Свят
ТА
Щасливого Нового Року
— бажають —
Брати Івасечко
JERRY'S SUNOCO AUTO CENTER
908 Stuyvesant Ave., Irvington, N.J. 372-9888
Направа домашніх і заграничних авт.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
Веселих Свят
ТА
Щасливого Нового Року!
— бажає —
Богдан Коцюбинський
305-307-309 East Girard Avenue
Philadelphia, Pa. Phone: GA 5-7878

Шановним нашим
ПОКУПЦЯМ, ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ
з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ТА
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— бажають —
О. САВЧУК І Б. ГАЛАГАН
ВЛАСНИКИ ФІРМИ
Brody Meat Prod., Inc.
96 Second Avenue — New York, N.Y. 10003
Tel.: GR 5-5052

Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
Родині, Знайомим і Дорогим Гостям бажають
С. ВАРДИГУЛА І С. ВОДНАР — власники
NIKOLAS CAFETERIA
29 Cooper Sq. — New York City — GE 3-7180

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— бажає —
Музика і Син
УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
2154-57 W. Chicago Avenue
CA 7-1222 CHICAGO, ILL. BR 8-7767

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
Найщиріші побажання
Веселих Свят Різдва Христового
ТА
Щасливого Нового Року
своїм Клієнтам бажає
ГЕНРИКА КРУЛЬ — новий власник
L. PROC BEAUTY SALON
95 Second Ave., New York, N.Y. 10003 AL 4-9675

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— бажає —
Duchynski-Cherko Inc.
FUNERAL HOME
111 YONKERS AVENUE YONKERS, N.Y.
Тел.: YO 3-6121

Веселих Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року
— бажає
ОДИНОКА УКРАЇНСЬКА
ФІРМА ВІТРАЖІВ
в НЮ ЙОРКУ
Anton Laub Glass Co., Inc.
Est. 1918
European experts in
STAINED AND LEADED GLASS
Also Mirrors, Glass Tops,
Picture Framing
1482 First Ave. (Bet. 77th and 78th)
New York, N.Y. 10021
Tel. RE 4-4270 — RH 4-3241

На фотодіагності: Володимир Івасютин докінчує горішню частину вітражного вікна (для церковної бані), одного з 16 вікон, які проєктував проф. Петро Холодний, мол., для церкви св. Юра.

Виконуємо вітражі по всій Америці.
Виконано вже вітражі для Канади, Порто Ріко і навіть до Азії — для Борнео. Тепер виконуємо великі вітражі для церкви св. Юра в Нью Йорку.

Власники: Володимир Івасютин, Дмитро Мотрук, Микола Іванів

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ТА
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Шановним Гостям і Симпатикам
та Своїм, Дружам і Знайомим
бажає
М. Росцішевський — власник
BLUE & GOLD TAVERN
79 E. 7th Street Tel.: 473-8918
New York, N.Y. 10003 GR 5-2804

Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року
— бажають —
ЯРОСЛАВА І СТЕФАН ЛЮТАКИ, власники
HOLIDAY LOUNGE
COCKTAILS and DINNER
75 St. Mark's Pl. (8th St.)
SP 7-9637 New York City

З нагоди
Різдва Христового
і
Нового Року
Веселих Свят
бажає всім
ОРКЕСТРА
„ЧЕРВОНА КАЛИНА“
ОЛЕСЬ (212) 357-5721
ОКСАНА, РОСТИК, ОЛЕГ, ОРЕСТ,
БОРИС і ОРЕСТ

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ

Веселих Свят та Щасливого Нового Року

Родині, Покупцям, Знайомим

бажають

Юліан і Марія БачинськіВЛАСНИКИ **EAST VILLAGE MEAT MARKET, INC.**

139 — 2nd Avenue

(Між 8 і 9 вул.)

NEW YORK CITY

Tel.: CA 8-5590

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА ОРГАНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ (ОДВУ)

з нагоди Різдвяних Свят і Нового Року

цією дорогою пересилає свої найкращі побажання —

Українському Народові в Україні та поза Нею перебуваючим,
Борцям-Мученикам переслідуваним за Його права і свободу,
Ієрархам Українських Церков, Голові і Проводові ОУН,

Екзекутиві і Секретаріатові СКВУ, Екзекутиві УККА, нашим
Організаціям по всіх країнах світу, що є в системі ІСНО, Упра-
вам Відділів і всьому Членству ОДВУ, нашим Братнім
Організаціям в ЗСА (УЗХ, МУН, Зарево)

всім бажаємо здоров'я, сил, дальших успіхів та Щасливого Нового Року!

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА ОДВУ

Веселих Свят!

Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
від ПОХОРОННОГО ЗАВЕДЕННЯ
Теодора Волінніна
Займається похоронами в Нью Йорку, Брукліні і
околиці. Допомогає в похоронах в цілій Америці
і всіх країнах світу.
Чесна і солідна обслуга. Модерна каплиця.
Theodore Wolinnin, Inc.
FUNERAL HOME
123 East 7th Street, New York 9, N.Y. Tel.: GR 5-1437

ГАРНИХ і СПОКІЙНИХ СВЯТ
Різдва Христового
Щасливого Нового Року!
бажають
ЮЛІЯ і ВОЛОДИМИР БЕЗСОНІВ
власники

**SOUTH BOUND BROOK
MONUMENT CO.**

127 Main Street, So. Bound Brook, N.J. 08880
Тел.: (201) 246-0549 або (201) 469-6288

Веселих Свят

та Щасливого Нового Року!
своїм виш. покупцям

бажає
ВОЛОДИМИР ПОЗНАХІВСЬКИЙ —
ВЛАСНИК

**М'ЯСАРСЬКОЇ ФІРМИ
Market Quality Market**

129 Market Street, Passaic, N.J. Tel.: GR 1-1345

УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ

Щасливих Свят Різдва Христового і Нового Року

бажають

Юлія і Михайло Петришин
власники фірми **Klein's Co.**

734-736 N. 2nd Street, Philadelphia, Pa.
МЕБЛІ і ДОМАШНІ ТА ЕЛЕКТРИЧНІ УСТАТКУВАННЯ
WA 5-7362

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
ВОЛОДИМИР і МІЛЛІ ШУР
власники
Walter's Restaurant
327 Saw Mill River Road Yonkers, N.Y.
Tel.: 969-9180

Веселих Свят

і

Щасливого Нового Року
Українському Громадянству
бажає

**Оркестра
„ВОДОГРАЙ”
з Нью Йорку**

Тел. (212) 782-3019
або (212) 388-2629 (вечорами)

Веселих Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року
всім нашим Клієнтам, всім Організаціям та всім Друзям і Приятелям
бажає

ОРКЕСТРА „ДНІПРО” ОЛЕГА СТРОЦЬКОГО

CLIFTON, N.J.
(201) 546-5015

ВЕЛИМИШАНОВНИМ ПОКУПЦЯМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ГРОМАДЯНСТВУ
МІСТ НЬЮАРКУ, ФІЛІДЕЛФІЇ і ОКОЛИЦЬ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають

Юрій, Осипа і Олександр Яворські з Родинами
**УКРАЇНСЬКІ КРАМНИЦІ ВЗУТТЯ
“SALAMANDER” — SHOES**

БЕРКУТ

420-22 West Olney Avenue
Philadelphia, Pa. 19120
(215) 224-2646

ГОВЕРЛЯ

1060 Springfield Avenue
Irvington, N.J.
(201) 374-5768

Веселих Свят!

ХРИСТОС РАДІСТЬСЯ!
Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року
— бажає —
УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ
ЛИТВИН — ЛИТВИН
УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
801 Springfield Ave. • Irvington, N.J. — Newark, N.J.
ESsex 5-5555

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
пересилає
Всечесному Духовенству, всім Організаціям,
Приятелям і всьому Громадянству

Trzaska Funeral Home

848 — 4th Avenue, Brooklyn, N.Y., Tel.: SO 2-6890
8741 — 5th Avenue, Bay Ridge, N.Y., Tel.: 748-4860
LICENSED MGRS

**ГЕЛЕНА Е. ТЖАСКА
АДЕЛЯ ТЖАСКА МАРЧАК**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

— бажає —

Петро ЯРЕМА

Funeral Home

129 EAST 7th STREET — NEW YORK, N.Y.

(Between 1st & Ave. "A")
ORegon 4-2568

МОДЕРНІ ОХОЛОДЖУВАНІ КАПЛИЦІ

Різдвом Христовим
і Новим Роком
та Їв'ятим Йорданом
благослови
здоров'ям
Щастям
Любовію
Добром.

Щирі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Родині, Шановним Відборцям, Покупцям, Знайомим
та Друзям Дивізійникам
бажає

Роман Іваницький з дружиною Леною

(DELTO EUROPA CORP.)

ГУРТОВИЙ ПРОДАЖ

318 East 9th Street ■ New York, N.Y. 10003 ■ (212) 228-2266

Веселих Свят
та Щасливого Нового Року

Родині, Знайомим та Дорогим Гостям

Українського Ресторану

бажають власники

ІВАН І МАРІЯ ДРОБЕНКО зі синами

111 Ave. "A", New York City

473-9208

Веселих Свят!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

та

Щасливого Нового Року

— бажають —

ЯРОСЛАВ БЕРЕЗОВСЬКИЙ

— і —

ПЕТРО КУПЕР

власники фірми

B & V MEAT PRODUCTS

168 BEDFORD AVENUE

BROOKLYN, N.Y.

Tel.: EV 8-2811

З нагоди
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
Веселих Свят
бажає всім

**ОРКЕСТРА
„ІСКРА”**

Олесь Кузишин — (212) 426-2634

Славко Палилик — (914) 965-6971

Олесь Бундзяк

Богдан Кузишин

З Різдвом Христовим

і

Новим Роком
ВЕСЕЛИХ СВЯТ

Родині, Знайомим і Дорогим Гостям

бажають

Михайло Дзвінка

і

Степан Малиняк

власники

Українського Ресторану

„ОДЕСА”

117 Avenue "A", New York, N.Y. 10009

Tel. (212) 575-0853

Христос Родиться!

Веселих Свят Різдва Христового і Щасливого
Нового Року бажає Воїн Управа

**Bankers Federal Savings
and Loan Association**

A Mutual Savings and Home Financing Institution
150 SECOND AVE. NEW YORK, N.Y. 10003

Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Родині, Покупцям, Знайомим, Всесвітнім Отцям,
ВПреподобним Сестрам та всім
Українському Народові

бажають

ВАСИЛЬ І АННА НАТИНА
зі сином ВОЛОДИМИРОМ

власники

NATYNA DELICATESSEN

97-10 101st Ave., Ozone Park, N.Y. Tel. 845-5513

Спокійним, безжурним і радісним
Свят Різдва Христового
бажає своїм Покупцям, Приятелям та всьому
Українському Громадянству відома фірма

**Mercury Parcel
Trading Corp.**

М. ГОРИСЛАВСЬКИЙ
з донькою ХРИСТИНОЮ

власники

75 East 7th Street, New York, N.Y. 10003. ORegon 4-3930

Величавим Покупцям, Приятелям,
Знайомим та Родині

Веселих Свят Різдва Христового

— і —

Щасливого Нового Року!

бажає

ІРЕНА ГОШОВСЬКА

Крамниця ЕКО

145 2nd Avenue, New York, N.Y.

Tel.: AL 4-0888

ЩЕРАЗ ДЛІ ВСІХ ДАВНЕ АЛЕ ЩИРЕ ПОЖЕЛАННЯ

З Різдвом Христовим і Новим Роком
Аби всі мали щастя з кожним сильним кроком.
Щоб Ваші очі лиха не видали,
Ваші чисті мислі ластівками літали.
Вам господи, хай Бог нагородить,
Що гарно газдуєте у своїй господі.
Де поступить Ваша ніжка, хай там радість сходить,
Хай про Вас старе і мале лиш добре говорить.
Висьте були серцем добрі, усміхом ласкаві,
Першували між челяддю як над всіма пави.
Аби руці, нозі і голова не боліла,
Жура в світі щоб пропала, личка не пліснїла.
Бисьте мали душу горду, пишну як смерека,
Життя щоб Вам плало річков з меду і молока.
Аби Вам задулиці накували літа,
Кілько очків на облаці, кілько веснової ціта.
Аби лани колисалися з жита і пшениці,
Бисьте в гарозді панували на штири світлиці.
Щоб блесіли у Вас гроші, білі вербенці.
Аби собі забавали лиш молока від тити.
Бисьте в шовках походили, в золотих підковах,
І щасливо довго жили і були здорові.
Веселих Свят, доброго здоров'я і много літ
щасливих і веселих, бажає Вам

М. СУРМАЧ з РОДИНОЮ

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

ЦЕНТРАЛЯ УКРАЇНСЬКИХ КООПЕРАТИВ АМЕРИКИ (ЦУКА)

і

35 ЇІ ЧЛЕНІВ-КООПЕРАТИВ

вітає з нагоди

РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ

Первоісрархів Українських Церков і все Духовенство, Проводи
і Членство усіх Українських Товариств, Організацій, Установ
та загал Українського Громадянства,

ТА СКЛАДАЄ ЇМ НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ.

Христос Родився!

Славім Його!

За Раду ЦУКА: Роман Мищик, Голова

За Екзекутиву ЦУКА: Дм. Григорчук, Голова

УПРАВИ УКРАЇНСЬКИХ КООПЕРАТИВ В ЗСА

Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ”
в ЧІКАГО, ІЛЛ.
Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ”
в НЬО-ЙОРКУ, Н. Й.
Українська Православна Кредитова Кооператива
в НЬО-ЙОРКУ, Н. Й.
Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ”
в ДЖЕРСІ СІТІ, Н. ДЖ.
Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ”
в НЬО-АРКУ, Н. ДЖ.
Українська Федеральна Кредитова Кооператива
в РОЧЕСТЕР, Н. Й.
Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ”
в ТРЕНТОНІ, Н. ДЖ.
Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ”
в ДЕТРОЙТІ, МІШ.
Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ”
в ПАРМІ, ОГАЙО
Українська Федеральна Кредитова Кооператива СВ. АНДРІЯ
в С. БАВНД БРУКУ, Н. ДЖ.
Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ”
в ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ.

Українська Федеральна Кредитова Кооператива
в ГАРТФОРДІ, КОНН.
Українська Кредитова Кооператива „ОСНОВА”
в КЛІВЛЕНДІ, ОГАЙО
Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ”
в БАЛТІМОРІ, МД.
Українська Федеральна Кредитова Кооператива СУМА
в ІОНКЕРСІ, Н. Й.
Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ”
в ФІЛІДЕЛЬФІ, ПА.
Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ”
в ЧЕСТЕРІ, ПА.
Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ”
в СІРАКЮЗАХ, Н. Й.
Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ”
в ПАССЕРІКУ, Н. ДЖ.
Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ”
в ПІТТСБУРГУ, ПА.
Українська Кредитова Кооператива
в МІННЕАПОЛІС, МІНН.
Українська Кредитова Кооператива „БУДУЧНІСТЬ”
в ДЕТРОЙТІ, МІШ.
Українська Кредитова Кооператива
в МІЛВОНІ, ВИС.

Українська Федеральна Кредитова Кооператива
в БОФАЛО, Н. Й.
Українська Кредитова Кооператива
в ЛОРЕЙНІ, ОГАЙО
Українська Братська Кредитова Кооператива
в СКРЕНТОНІ, ПА.
Українсько-Американська Кредитова Кооператива
в МАЯМІ, ФЛА.
Українська Братська Федеральна Кредитова Кооператива
в БОСТОНІ, МАСС.
Українська Американська Кредитова Кооператива Арізони
в ФІНКС, АРІЗ.
Українська Кредитова Кооператива „ТРИЗУБ”
в КАНТОНІ, ОГАЙО
Українська Харчева Кооператива „САМОДОПОМОГА”
в ЧІКАГО, ІЛЛ.
Українська Видавнича Кооператива „ЧЕРВОНА КАЛИНА”
в НЬО-ЙОРКУ, Н. Й.
Українська Кооператива Народного Мистецтва „БАЗАР”
у ФІЛІДЕЛЬФІ, ПА.
Українська Кооперативна Аскураційна Агенція
в ЧІКАГО, ІЛЛ.
Українська Кредитова Кооператива
в КЕРГОНКСОНІ, Н. Й.

Вступайте в члени Українського Народного Союзу!

Відзначено 10-річчя осередку СУМА в Палатині

У 1978 році завершився період праці осередку СУМА ім. Дмитра Вітовського в Палатині. Осередок зорганізовано та офіційно затверджено Крайовою Управою у 1968 році. Ініціаторами була група сумівців, яка проживала на цьому терені, що недалеко віддалений від великого індустріального центру середньої Америки — Чикаго. Початок організованого сумівського життя тут почався вже давніше від сумівської ланки юнацтва, яка згодом стала самостійним Відділом „Дрогобич”.

Ювілейне десятиріччя відзначено вродливо величавим бенкетом, що включав святкову програму, мистецькі виступи Осередку та закінчено товариською забавою. Біля 200 учасників цього свята та багато представників організацій мали змогу довідатися про динамічний ріст Осередку за останню декаду та його великий вклад у виховне та громадське життя у цій місцевості.

Програму бенкету відкрив голова Управи Осередку СУМА д-р Олександр Стрильчук та після вступного слова передав провід інж. М. Лушаків та Я. Сидоренкові.

У своєму слові в якому згадав, що на протязі свого десятиріччя Осередок розбудував себе до 168 членів, дружинників та юнацтва, що поставило його в ряди більших Осередків.

Юнацтво Осередку СУМА в Палатині зі своїми виховниками

Він також став власником будинку, який став центром суспільно-громадського життя у цій околиці. Осередок є рівнож мотором та ініціатором усіх національних імпрез та зовнішніх акцій.

Головним промовцем був представник Крайової Управи СУМА з Нью Йорку Осип Рожка. Він коротко накреслив історію цієї сумівської клітини та вклад місцевого активу у розвиток Осередку, як також постійну актуальність ідейних заповідей молодечої організації СУМ.

Із привітаних виступали: д-р Мирослав Харкевич — від Відділу УККА, о. Маріян Бутринський від парафії св. Володимира і Ольги, о. Юрій Красевич — від української православної парафії св. Андрія із Аддісону М. Яременко — пред-

ставник АБН та колишній член Крайової Управи СУМА, що десять років тому був співорганізатором Осередку, д-р Мирон Куропас заступник головного представника УНСОУ — від цієї установи, Мирон Куляс — від Осередку СУМА ім. М. Павлушкова з Чикаго, д-р Юліан Куляс від Української Шадниці „Певність”, П. Хома від Осередку ім. полк. І. Богуня, М. Семків від Осередку СУМА ім. „Крут” М. Сорока від 31-го Відділу ООЧСУ в Палатині. Крім цього відчитано писемові привіт від Головної Управи ОЖОЧСУ, Відділу ОЖОЧСУ, Братства Дивізійників Головної Управи т-ва колишніх воєнів УПА, Відділу т-ва Українських Інженерів Америки та Головної Управи ООЧСУ, що її заступав Ярослав Загородний.

Окремий усний привіт склав великий приятель українців комішенер в окрузі Палатини Бернард Пітерсен, заявляючи, що місцеві власті високо цінують українську групу, яка несе високі ідеали боротьби за свободу та є постійною пригадкою для Америки про постійну загрозу совєтського імперіалізму.

Із індивідуальних привітів наспили від дружинників Осередку, що є тепер на студіях, а це семінаристи Андрія Партикевича та Віри Лехнюк із Франції.

У мистецькій частині виступив мішаний хор „Дніпро” під мистецьким керівництвом Ярослава Стефанюка, танцювальна група під керівництвом І. Іващенко, та Марійка Ільчишин із декламацією „Три букви СУМ” — Р. Завадовича.

Після закінчення бенкетової програми відбулася товариська забава при звуках оркестри „Мрія” із Чикаго.

Треба вірити та змагати, щоб далі десятиріччя

так важливої організації, що несе одне із великих та шляхетних завдань в суспільстві, а саме підготову молодого покоління до великих грядучих подій та завдань свого народу було таке багате в активність і живучість як попереднє.

М. Лушак

ПРО НОВИНИ...

(Закінчення зі стор. 2)

ки”. Перепопи чи обмеження дуже широкі. Їх можна, як гуму, розтягати при розгляді клопотання про зречення совєтського громадянства, щоб не дозволити визбутись совєтської опіки.

Новий закон збагатив законодавство про неволю людську, ще поширив сваволю охоронителів неволі і то в час, коли так багато говориться про людські права. А преса мов би й не помітила того.

УКРАЇНСЬКІ СЛАВІСТИ...

(Закінчення зі стор. 1)

Бердника”, д-р Наталія Па-зуняк, професор Пенсильванського університету, промовляла на тему „Спроба втечі Кочерги” на сесії під назвою „Слов’янська драма XX століття”. Головою цієї сесії була д-р Лариса Онисевич.

У четвер, 28-го грудня на сесії „Староросійська література” мав доповідь мгр Едвард Касинець на тему „Книги древньої Русі і московського періоду в совєтському дзеркалі: праці останнього десятиліття”. До речі, в заголовку доповіді мгр-а Касинця було помилково подано „Росія” замість „Русь”, представник Асоціації призначив помилку і попросив вибачення у доповідача.

Створено Секцію українських студій

Під час Конференції Американської Асоціації в четвер, 28-го грудня, відбулася зустріч українських учасників-славистів, на якій створено Секцію Українських Студій з метою поширення української тематики на Конференціях Асоціації Модерних Мов (MLA) і Американської Асоціації Викладачів Слов’янських і Східнослов’янських Мов (AATSEEL). Керівництво Секції вибрано в такому складі: д-р Юрій Перфецький — голова, д-р Дмитро Штогрин — заступник, д-р Валентина Компанієць-Барсом — секретар, професори Б. Білокур, Б. Сацюк, В. Смирнів і Б. Чопик — члени.

На цій зустрічі, в якій взяли участь українські учні: Л. Онисевич, А. Гумецька, Я. Падох, Н. Пазуняк, Е. Касинець, Гр. Костюк, З. Дерліня, М. Знаєнко, Л. Рудницький, І. Рудницька, В. Карпинич, Е. Федоренко, А. Кіпа, Д. Штогрин, І. Карчаг, Ю. Перфецький, З. Кук, Б. Романенчук і інші, був обраний Комітет оборони української мови, який планує порушити справу української мови на форумі Американської Асоціації Викладачів. До Комітету входять: д-р Ю. Перфецький — голова, д-р А. Гумецька, д-р Л. Онисевич, д-р Е. Федоренко і д-р Д. Штогрин — члени.

Д-р МИХАЙЛО ДАНИЛУК На медичні Темі

Лікарський довідник. Книжка у твердій темно-зеленій обгорці із золотими буквами роботи мистця М. Х. ХАЛІВЧИКА. 336 сторінок. Ціна 7.00 дол. SVOBODA 80 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

У ДЕСЯТУ СМУТНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Найдорожчого, по вік Незабутнього ДРУЖИНИ, БАТЬКА І ДІДУКА

СВ. П.

АНДРІЯ МУДРИКА

буде відслужена

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

в четвер, 11 січня 1979 р., о год. 8-й ранці в церкві св. о. Миколая в Торонті, Канада. Заупокійна Св. Літургія буде відслужена також у церкві св. Сергія і Вахка в Римі.

Рідних, Друзів, Приятелів прохасмо про молитви в цей день за мир душі Дорогого Покійника.

ДРУЖИНА, ДІТИ І ВНУКИ

СВ. П.

АНДРІЯ ЗЕНОН МИЦЬО

Ділимося сумною вісткою з Приятелями, Друзями Пластунами і Знайомими, що дня 3-го січня 1979 року відійшов у Вічність на 57-му році життя наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І БРАТ

бл. п.

АНДРІЯ ЗЕНОН МИЦЬО

нар. 5-го листопада 1922 року в Полонній коло Сянока, на українських землях Лемківщини, Голова Крайової Пластової Старшини, 6. районний провідник ОУН-УПА на Закарпатті та активний громадський діяч і член багатьох інших організацій.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 5-го січня 1979 року о 8-й год. веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 801 Springfield Avenue, Irvington, N.J. Дж.

ПОХОРОН в суботу, 6-го січня 1979 року о 12-й год. дня з церкви св. Івана Хрестителя на цвинтарі св. Андрія у Бавил Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — ВІРА
син — БОРИС
донька — РОКСОЛЯНА з мужем д-ром БОГДАНОМ ГАЛІБЕСМ
брат — МИРОН з дружиною КАТРУСЕЮ і дітьми
сестра — ЛЮБОМИРА з мужем ІВАНОМ ПАКОШЕМ і дітьми
брат — ТЕОДОР з дружиною СОНЕЮ і дочкою
теща — ЕРНЕСТИНА УКРАЇНСКА
швагер — ЮРІЙ УКРАЇНСЬКИЙ з дружиною МАРІСЮ і дітьми
Брати і Сестри в Україні
Близька і дальша Родина в Америці, Канаді, Аргентині та Україні

Субота, 13-го січня 1979 р., год. 9-та веч.
Зала УСО „Трибу” — Філадельфія, Па.
До танців грає оркестра Ю. Сухара
Смачний буфет. Холодні і гарячі напитки.
Квитки вступу в крамниці „Космос”, 4944 Н. Брод вул.

Осередок СУМА в Ньюарку-Ірвінгтоні — запрошує на

ТРАДИЦІЙНИЙ МАЛАНЧИН ВЕЧІР і ЗУСТРІЧ НОВОГО РОКУ

Міся при столиках проситься своєчасно замовити особисто в УНДомі або телефоном кожного дня від 7-9 веч. — (201) 372-9856

Друзі

Об'єднання Мистців Української Сцени — ОМУС —
запрошує Старших і Молодших на

ТЕАТРАЛЬНУ МАЛАНКУ

Субота, 13-го січня 1979 р., год. 8-ма вечора
Оркестра Б. Гірянки
Зала УНДому, 140 Prospect Avenue, Irvington, N.J.

Українська Православна Катедра св. Володимира в Нью Йорку

(160 Захід 82-га вул.)

повідомляє про ПОРЯДОК РІЗДВЯНИХ БОГОСЛУЖЕНЬ

НЕДІЛЯ, 7-го СІЧНЯ — Різдво Христове. Літургія св. Василія Великого, год. 10:30 ранку.

НЕДІЛЯ, 14-го СІЧНЯ — Новий Рік. Архисрейська Служба Божа, год. 10:30 ранку, яку очолює Вископреосвященний Владика МАРКО.

Після Служби Божої — КОНЦЕРТ КОЛЯДОК у виконанні катедрального хору під кер. проф. В. ЗАВІТНЕВИЧА.

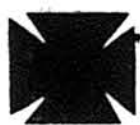
По концерті — ПАРАФІАЛЬНИЙ ОБІД. П'ЯТНИЦЯ, 19-го СІЧНЯ — БОГОЯВЛЕННЯ ГОСПОДНЄ — ВОДОХРЕЩА. Літургія, год. 10:30 ранку і велике освячення води.

Бажаємо Всім Радіших і Веселих Свят та запрошуємо Всіх до наших святкових імпрез.

о. прот. В. БАЗИЛЕВСЬКИЙ,
настоятель
І. КУРАВСЬКИЙ,
голова Парафіальної Ради

З невимовним жалем і смутком повідомляємо усіх Пластунок і Пластунів та все Українське Громадянство, що волею Всевишнього, дня 3-го січня 1979 року відійшов з нашого гурту, щоб засісти при Вічній Ватрі

сл. п. пл. сен. керівництва

АНДРІЙ МИЦЬО

голова Крайової Пластової Старшини в ЗСА, член 3-го Куреня УПС „Лісові Чорти”, визначний пластовий діяч, 6. воїн Української Повстанської Армії та член багатьох українських організацій.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 5-го січня 1979 року, о 8-й год. веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 801 Springfield Avenue, Irvington, N.J. Дж.

ПОХОРОН в суботу, 6-го січня 1979 року о 12-й год. дня з церкви св. Івана Хрестителя на цвинтарі св. Андрія у Бавил Бруку, Н. Дж.

Очечаленим Дружині, Доні, Синові і всій Родині складаємо вислови і глибокої співчуття.

Крайова Пластова Рада
Крайова Пластова Старшина

СНЕГІРЬОВА ОСТАТОЧНО...

(Закінчення зі стор. 1)

Гелій Снегірьов — „соромиться і засуджує“

(„Свобода“, 20-го квітня 1978 р.)

Під заголовком „Соромлює і засуджує!“ газета „Радянська Україна“ надрукувала 1-го квітня ц.р. лист Гелія Снегірьова „за його проханням“.

Г. Снегірьов перебував відповідно під слідством у зв'язку з його „злочинною антирадянською діяльністю“. В листі він „розкриває“ причини, що привели його до „ідейно-політичного і морального падіння“, засуджує свої дії, „викриває брехливі інсинуації зарубіжних центрів ідеологічних диверсій і політичних отщепенців“, які намагалися використати його ім'я з ворожою метою. В

своєму листі Гелій Снегірьов м.ін. пише:

„22 вересня 1977 р. я був арештований за написання матеріалів антирадянського наклепницького змісту і передачі їх за кордон для використання у ворожих нашім країні кампаніях. За час, що минув відтоді, я багато передумав, багато чого зрозумів і, як мені здається, повною мірою усвідомив весь тягар своїх провин перед батьківщиною, перед своїм народом. І цей лист — плід цих роздумів, вираз мого твердого бажання завжди покаятися із своїм минулим“.

Г. Снегірьов не підписував покаянної заяви — інформус з Москви Оксана Мешко

Ню Йорк. — Оксана Мешко, член Київської групи сприяння виконанню Гельсінкських угод, заявила західним кореспондентам в Москві в понеділок, 17-го квітня, що Гелій Снегірьов, який потерпів параліч в долівшій частині тіла під час допитів органами КГБ, не складав покаянної заяви, ані не підписував її. О. Мешко відповідала на розмову з журналістами „Свободи“, що повідомило про це агентство Ройтерса з Москви, — яка під час відвідин свого мужа довідалась від нього, що він тільки підписав прохання про перевезення його з в'язниці до лікарні.

Як відомо, Г. Снегірьов ще в липні минулого року зрікся совєтського громадянства і написав листа до президента Картера, закликаючи його до сильнішого обстоювання прав людини. У вересні минулого року він був заарештований органами КГБ. Його покаянна заява поховалась в совєтських республіканських і центральних пресових органах 1-го квітня під заголовком „Соромлює і засуджує“.

О. Мешко твердить, що допитування і насильне годування Снегірьова продовжувались, і після цього наступив параліч.

ЩЕ ОДНО „КАЯТТЯ“ В СОВЕТЬСЬКОМУ СОЮЗІ. ЩЕ ОДНО ЗЛАМАНЕ ЖИТТЯ.

Громадянин вільного світу! Уважливіше прочитай це „каяття“. Чи Ви зрозуміли в чому кається Снегірьов? Чи Ви зрозуміли за що він був заарештований? Чи зрозуміли хто його помилував і на якій підставі? А чи може Ви повірити, що людина, попавши в КГБівський застінок, починає мислити більш вільно ніж вона мислила на волі? І досить коштує застінок КГБ. Я знаю, як там напівграмотні слідчі вчать мислити в'язнів за допомогою неграмотних, але маючих міцні кулаки тюремних старших. І тому я не обвинувачую Гелія. Мені тільки шкода його. Шкода, що загинула ще одна хороша, з доброю і світлою душею людина. Те, що йому лишилося в світі, це вже не життя. Хорош написав Микола Руденко під час коли і від нього вимагали покаяння: „Так просто все: напиши каяття і розбудеш право на життя“. Але: „Ти уже будеш не ти. Похилений, змарнілий від недух, ти-тільки оболочка, а не дух...“ І ось ми наявно бачимо оболочку Снегірьова. Що з ним творили протягом семи місяців жорстокого ув'язнення, ми не знаємо. Нам тільки відомо, що він не витримав — „покаявся“, і тяжко хворий відправлений з в'язниці у лікарню. З України сповіщають, що він паралізований. Якщо це так, то виникає питання — а чи то він писав того листа? Питання тим більш необхідне, що стиль, яким написаний лист, не Снегірьовський. Хоча, таку нісенітницю Снегірьовським стилем і не напишеш.

Я закликаю до всевітнього протесту! Не може світ терпіти, щоб будь-який державний уряд живив негідних засобів для калічення людських душ. Сталінський режим вкрив десятками мільйонів трупів „каючихся“ всю нашу країну. Тепер „каючихся“ — одиниці, але це не „вина“ Брежньовського режиму. Це заслуга мужних людей, таких як Олександр Тихий, Микола Руденко, як недавно засуджені Микола Матусевич і Микола Маринюк, як члени Гельсінкських груп, що ждуть суду, як сотки тисяч політичних в'язнів, які все винесли, але дух їх не зломився, хоча режим все зробив для цього. Режим Брежньовський намагався повернути сталінські часи.

Не дамо йому цього зробити! Люди! Протестуйте проти системи „покаянь“, бо це система свавілля! Ганьба уряду Брежньова і Косігіна, який користується тими негідними методами, щоб задавити опозицію!

12 квітня 1978

Петро Григоренко

ВІДБУЛАСЬ РОЗМОВА...

(Закінчення зі стор. 1)

розповіла про свої молоді літа, що їх провела на крайньому сході України у Ворошилоградській /колишній Луганській/ області, де жили її батьки, діди, прадіди. Виховувалась у совєтській школі, була піонеркою, комсомолкою і навіть вівела в те, що її говорили, чого навчали.

У школі, де навчалась після закінчення університету, працювали дві жінки, які відсиділи по 8 років. Одна з них була ув'язнена тому, що її чоловіка обвинувачували у „зраді батьківщині“. Цю жінку заперотили в те ж. т.б. „ч/с“ тобто членів сім'ї. Таких, як вона, було там 15 тисяч. Надія працювала з ними чотири роки, але не знала і не цікавилась подробицями їх ніх справ, аж поки не опинилась трохи у їхній шкурі, тоді почала їх згадувати.

І ровесники, мабуть не були так наївні, щоб вірити в усе що говорилися. Її погляди не змінилися та полуду з очей не спала згадує вірші Симоненка, зустріч із ним, та іншими людьми яких познала під час поїздки в Карпати.

Вияснюючи питання русифікації, Надія Світлична, ствердила, що переводять її підступно. Наприклад було розпорядження, що в школі з негативною оцінкою української мови можна учня перевести до наступної класу, хоча не можна того з негативною оцінкою з русифікації, малювання, співу. Бувало, що російську мову зараховують у школі як чужоземну і це видається в її некористь. На ділі воно корисно, бо таку мову вивчають у менших групах, отже основніше.

У ВУЗ-ах, якщо на курсі є один українець, негр, який не розуміє української мови, тоді з „чужості для гостя“ переходять на російську.

На думку Надії Світличної русифікація — це перше поняття від самої втрати української мови. Відповідаючи на далі питання, Надія Світлична пояснила як розуміють у Совєтському Союзі слово „націоналізм“, яке інколи вживають навіть як лайку. Під час слідства її теж питали чи вона націоналістка. Вона вносила, що якщо це означає, що „я син свого народу“, то вона з гордістю за Лесю Українкою притакує. Але часто в те слово вкладають поняття близьке до фашизму, тобто людини, яка своєю нацією вважає вищою, а не просто: це мій нарід і мені доля України більше болить ніж доля інших народів, хоч усі люди мені не байдужі.

Людей, які так думають напевно в Україні немало. Шкода боротьби, то здається, що така, яка була тоді, коли тут присутні поклали Україну, тепер неможливо. Інші часи, інші умови. Але таких людей, які вірять, що залуштити українську культуру, мову,

народ — неможливо ні зброєю, ні підступом, таких людей немало. Як не заликувати, то хто раз усвідомив свою батьківщину, той буде жити для неї. Головне не вважати себе безбаченком ні там, ні тут.

На питання про відносини між людьми з Галичини і Східної України гостя відповіла, що не відчувала ніякої різниці, хіба тільки те, що в Західній Україні можна знайти більше етнографічних пам'яток.

Про еміграцію пишуть совєтські газети багато, але все, що пишуть треба розуміти навіпаки. Для ув'язнених і засланих важливо знати, що про них у світі не забувають, але писати до них треба просто, по-людськи, без надто крилатих фраз, бо такі вже їм перешкоди. Зустрічі і відвідини можуть мати різні наслідки, але є такі, що не зважаючи на все бажать задержати зв'язок з рідними і друзями.

З-поміж різних питань згадувало справу церкви і релігії. Зацікавлення до церкви і релігії зростає. Це стверджує навіть офіційна статистика на підставі вписування християн і шлюбів. Визнають посилення атеїстичної чужості. Але ж ця статистика неповна, бо багато християн без записів у церковні книги. Так охрищені обидва сини Надії. Ярема і Чубас.

Питань було чимало, на всі відповіді Надія Світлична спокійно і цікаво, при тому претягнуто українською мовою. Розповіла теж про свої перші враження після приїзду. Порівняла їх до почуття, яке мають ті, хто виходить із концтабірного кар'єру у ширшу зону. Вона вважає, що приязне ставлення до неї українців в Америці, це увага не до неї особисто, але до тих політв'язнів, які все ще перебувають у тюрмах і концтаборах, чи на засланнях.

Зауважила, що є деякі тертя та розбіжності серед тутешньої української громади. У зв'язку з тим сказала:

„Коли велике горе, тоді треба забувати за дрібниці“.

Її пригадалося, що коли прийшли арештувати її, у першій хвилині вона думала про дрібні справи, про те, що треба заплатити за квартиру, чи відібрати чоботи з направи і т.п. Все те перестало існувати після арешту. Нам треба переходити понад розбіжності, які можуть принести велику шкоду.

Присутні, яких зібралось понад 150 осіб, з увагою прислухувались до слів Надії Світличної, а голова СУА І. Рожанковська подякувала всім за участь у зустрічі. Секретарка зустрічі Оля Гнатейко заохотила присутніх вислати картки зі святковими побажаннями для політв'язнів та їхніх родин. Організатори приготували такі картки для них, які бажали б переслати далеким землякам святкові побажання.

Вірномося ще до нашої початкової картини. Полум'я не існує без світла, як світло не існує без полум'я. Заки скажемо щось про пісню, то неможливо не згадати про пісню, тобто так як роблю, не тому, що подобно поступали мої батьки, але тому, що кермує мною переконання.

Вірномося ще до нашої початкової картини. Полум'я не існує без світла, як світло не існує без полум'я. Заки скажемо щось про пісню, то неможливо не згадати про пісню, тобто так як роблю, не тому, що подобно поступали мої батьки, але тому, що кермує мною переконання.

Вступайте в члени УНСоюзу!

Ганна Чернін. — Микола Погінний-Угорчак, Микола Ковшун, Валентина Юрченко та Світлана Кузьменко вийшли переможцями та отримали нагороди на Літературному конкурсі на коротке оповідання або новелу із сучасного життя — конкурсі, що його проголосила з нагоди свого двадцятиріччя Бібліотека Пласту і „Рідної Школи“ у Філадельфії.

Рішення Літературного Жюрі, в склад якого входили літературознавці Іван Корвицький, Григорій Костюк та Юрій Лавріненко, проголошено на Вечорі Літературного Конкурсу, що відбувся у Філадельфії, в залі „Трибуна“ в суботу, 18-го листопада м.р. В імпресі взяли особисту участь члени Жюрі Григорій Костюк та Іван Корвицький. Вони дали критичний огляд та аналіз надісланих на конкурс літературних творів та вперше подали до публічного відома ухвалу Жюрі.

Жюрі Літературного Конкурсу на коротке оповідання або новелу із сучасного життя-конкурсу, що його проголосила з нагоди свого двадцятиріччя Бібліотека Пласту і „Рідної Школи“ у Філадельфії, розглянуло тридцять надісланих на конкурс творів. На своїх засіданнях 18-го і 25-го жовтня м.р. Жюрі ухвалило: першої нагороди не давати нікому, натомість дати дві рівноградні другі нагороди по сто п'ятдесят доларів і три рівноградні треті нагороди по сто доларів.

Стоп'ятдесятидоларові премії призначено творам „Ніби в кінофільмі“ та „Сестра Анна“. Після розкриття конверта та розшифрування псевдонімів (на спільному засіданні членів Жюрі із членами конкурсного комітету 18-го листопада м.р. у Філадельфії) „Ніби в кінофільмі“ та „Сестра Анна“. Після розкриття конверта та розшифрування псевдонімів (на спільному засіданні членів Жюрі із членами конкурсного комітету 18-го листопада м.р. у Філадельфії) „Ніби в кінофільмі“ та „Сестра Анна“.

Жюрі виділило в окрему групу три твори, що заслуговували б на нагороду або відзначення, але за своїм жанром, або тому, що

Проголошено вислід Літературного конкурсу на оповідання з сучасного життя

пада ц.р. у Філадельфії виявилось, що автором „Ніби в кінофільмі“ є Ганна Чернін із Чикаго, а автором оповідання „Сестра Анна“ є Микола Погінний-Угорчак з Милвиллу, Нью Джерзі.

Стодесятидоларові премії призначено за оповідання „Зламаний перстень“, що його автором виявився Микола Ковшун із Ошави, Канада; за „Вітер часу“, що його автором є Валентина Юрченко з Іонкерсу, Нью Йорк та за „Італійські помідорчики“, твору, що його автором є Світлана Кузьменко з Торонто.

Жюрі вирішило, як варті особливого відзначення твори „Біла фонтанка“ (Автор: Михайло Островерха з Нью Йорку); „Солом'яний бриль“ (Автор: П. Киселів з Нью Йорку); „Дорожнє знайомство“ (Автор: Анатоль Галан з Рочестера, Н. Й.); „Матіюлка“ (Автор: Іван Керницький з Нью Йорку); „Зуби“ (Автор: Р. Левицький з Елізабету, Н. Дж.); „Лист від сина“ (Автор: Івана Савицького з Джерзі Сіті); „На вакаціях“ (Автор: Іван Івахів з Денвер, Колорадо); „Білі каштани“ (Автор: Олександр Зозуля з Лівоно, Мічиген); „Спокутована провинка“ (Автор: Володимир Баргурс з Вудгейвену, Н. Й.); „День і ніч на участку лави“ (Автор: М. Кавун з Австралії); „Мама з України“ (Автор: М. Кузьменко-Головінська з Філадельфії).

Жюрі виділило в окрему групу три твори, що заслуговували б на нагороду або відзначення, але за своїм жанром, або тому, що

були вже частинно друковані не відповідають умовам конкурсу. Це „Князь“ (Автор: Юрій Тис з Ворену, Мічиген); „10 березня“ (Автор: Галія Мазуренко з Лондону, Англія) та „У Сибіру“ (Автор: Марія Кавун з Австралії).

Члени Жюрі: Іван Корвицький, Григорій Костюк, Юрій Лавріненко

Вечір Літературного Конкурсу мав оригінальну заплановану програму: він почався не від проголошення вислуду, але від мистецького читання нагороджених творів. Твори читали, не виявляючи прізвищ авторів і після читання проведено на залі голосування, щоб виявити як слухачі оцінюють прослухані оповідання. Найбільше голосів від публіки здобуло оповідання „Ніби в кінофільмі“. На друге місце слухачі поставили оповідання „Зламаний перстень“, на третє — оповідання „Сестра Анна“. Мистецьке читання було у виконанні професійних українських акторів, що живуть у Філадельфії. Марія Степанова-Карп'як читала оповідання „Італійські помідорчики“ та „Сестра Анна“. Евдокія Дичко-Блавацька — „Зламаний перстень“.

КОЛИ ПОДРОЖУЄТЕ:

■ АВТОМ власним або чужим
■ АВТОБУСОМ
■ ПОЇЗДОМ
■ ЛІТАКОМ
■ КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

анцидентова грамота

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ! УНСоюзу!

УКРАЇНСЬКИЙ ВЗІР

Якщо любите красу української мови і хотіли б мати задоволення своїм українським блюзом, часом для вас.

Всі приготували:

- Готує авторська блюз
- Кава для прекрасного настрою
- DMC шиття
- Вір після нашого вибору
- Точні, легкі вимірювання

УКРАЇНСЬКА БЛЮЗКА — наперед приготована

Важко, який стиль ви бажаєте:

- Полтавська ч. 1
- Тернопільська ч. 1
- Львівська ч. 1

\$15.99

Переслати \$1.00

Чек або „моя адреса“ посилати до:

ED ETHNIC DESIGNS
1320 Walden Avenue
Buffalo, New York 14211 U.S.A.

УВАГА! УВАГА!

НОВА УКРАЇНСЬКА ПЛАСТИНКА

РЯД НОВИХ НАРОДНИХ І СУЧАСНИХ ПІСЕНЬ ПІД ЗВУКИ МУЗИЧНИХ АНСАМБЛІВ: ОРИГІНАЛЬНІ КОМПОЗИЦІЇ В ОБРОБІ

ЮРКА КУЛИЩОГО КОРИСНИЙ І ПРИЄМНИЙ РІЗДВЯНИЙ ПОДАРУНОК ДЛЯ РІДНИХ І ЗНАЙОМИХ. МОЖНА НАБУТИ В УКРАЇНСЬКИХ КНИГАРНЯХ.

YEVSAN RECORDS: P.O. B-125, Station St. Michel, Montreal, Que., Canada H2E 3L9

ПРОВЕДІТЬ СВЯТОЧНО, РОДИННО, ВЕСЕЛО, СПОКІЙНО

РІЗДВЯНІ СВЯТА на СОЮЗІВЦІ!

Веселих Свят

Merry Christmas

Замовлення слати:

Ukrainian National Association Estate
Kerhonkson, N.Y. 12446
Name _____
Address _____

Тел.: (914) 626-5641

У суботу, 6-го січня 1979 року
СВЯТА ВЕЧЕРА
з традиційними 12-ма стравами

тень“, Ярослав Пінот-Рудакевич — „Ніби в кінофільмі“ та „Вітер часу“. Програмою вела Марта Тарнавська. Виставку книг Бібліотеки Пласту і „Рідної Школи“ підготувала бібліотекарка цієї гингзобірні Анна Максимович. Чай, кави і тостів були у заряді курєня пластунок — сеньор „Чортополохи“.

Фундаторами Літературного Конкурсу Бібліотеки Пласту і „Рідної Школи“ були чотири установи: Товариство „Рідна Школа“ у Філадельфії, Пластова Станція Філадельфії, 24 курінь УПС „Чортополохи“ та 8 курінь УСП „Чортополохи“. Конкурс підготували й провели окрема комісія в склад якої входили: Марта Тарнавська, голова, та Анна Максимович, Надія Оранська, Надія Забігач та Галина Філіпська-члени.

Бібліотеку Пласту і „Рідної Школи“ — культурну станицю, що вирішила відзначити своє двадцятиліття не ювілейним бенкетом, а літературним конкурсом для письменників, зорганізували і ведуть у Філадельфії від 1958 року пластові курінь УПС-окі УСП-окі „Чортополохи“. Бібліотека має коло 5 000 томів добірної і фахової скаталогізованої літератури з усіх ділянок знання. Вона відкрита кожної неділі від години 10-ої до 12-ої вранці в парафіяльному домі при вулицях 16-ї і Каюга у Філадельфії і з неї користуються українські читачі різного віку, різних потреб і зацікавлень. Бібліотека вже в минулих роках організувала конкурси, але раніше — це були конкурси для дітей і молоді — на книгочитання, на літературні та мистецькі спроби. Конкурси для українських емігрантських письменників Бібліотека Пласту і „Рідної Школи“ зорганізувала вперше.

A. E. SMAL & Co.
REAL ESTATE & INSURANCE
1733 Springfield Avenue
Maplewood, N.J. 07040
(201) 761-7500

Приймає всі роди забезпечення, зокрема: на особові і вантажні авта та мотоцикли; від вогню, від відповідальності і бонди; на життя і акцидентів поліси.

Продас і приймає на продаж нерухомості в Мей-пелвуді, Ірвінгтоні та всіх дооколичних місцевостях.

REAL ESTATE

В УКРАЇНСЬКОМУ СЕЛІ на ФЛЬОРИДІ

нові хати з всім модерним влаштуванням.

5 кімнат, від	\$25,000
5 кімнат, гараж	\$31,500
7 кімнат, 2 гаражі	\$45,500
7 кімнат, сплит-левер	\$65,000

„ГАРДЕН ГОМ“

5 кімнат, гараж	\$32,500
На дві родини	\$65,000
Ділянки під хату від	\$ 8,000

SUNNYLAND REALTY
Stephen Kowalschuk — Realtor
855 N. Park Ave., Apopka, Fla. 32703
(305) 886-3060

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ / КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуговує ІЛІ, ПА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Ванді Брукліні і перенесенням тіл з інших останків з різних країн світу.

801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

HNIZDOVSKY
WOODCUTS, 1944 - 1975

A Catalogue Raisonné by ABE M. TANNER, Jr. with a foreword by PETER A. WOLF and an autobiographical essay by JACQUES HNIZDOVSKY
Price: \$25.00 hard bound. Postage and handling one dollar.
New Jersey residents add 5% sales tax.

СВОБОДА BOOKSTORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

УВАГА! УВАГА!

ВЖЕ ПОЯВИЛАСЯ ДРУКОМ АЛЬБОМНА КНИГА

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА

В ІЛЮСТРАЦІЯХ — К. Шонк-Русича

Літературні редактори: В. ДАВИДЕНКО — Л. ПОЛТАВА

Сторінок 300 Ціна \$50.00
У твердій оправі з пересилкою
Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ.

Мешканці стеїту Нью Джерзі зобов'язують 5% постійного податку

„СВОБОДА“ BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302